

BÀI VĂN MẪU

MÔN TIẾNG VIỆT LỚP 3

Tuyển tập 100 bài văn mẫu lớp 3 chọn lọc

HYPERLINK "<http://www.tailieuviet.net>"<http://www.tailieuviet.net>

100 BÀI VĂN MẪU HAY LỚP 3

Bài 1

Đề bài: Hãy viết một đoạn văn ngắn (từ 5 đến 7 câu) kể lại buổi đầu đi học của em

Bài làm

Đã hơn hai năm rồi mà hình ảnh của buổi đi học đầu tiên không phai mờ trong kí ức của em. Sáng đó, em dậy sớm lắm, sau khi tập thể dục và vệ sinh cá nhân xong. Em liền ngồi vào bàn ăn sáng. Đúng 7h30 phút, mẹ đưa em đến trường bằng xe máy. Cô giáo ra và mỉm cười với mẹ con em. Rồi cô và mẹ nói chuyện. Mẹ nói với em: “Còn ở đây đến trưa, bố hoặc mẹ sẽ đón con về”. Em túm lấy áo mẹ như không muốn rời xa. Cô giáo vỗ về em rồi mới bỏ tay ra. Em đứng nhìn cho đến khi chiếc xe máy khuất đi. Rồi em vào chỗ ngồi của mình và tự nhiên những giọt nước mắt ứa ra, lăn dài trên má. Một cảm giác buồn vui lẫn lộn đang dâng lên trong nước mắt em.

Buổi học đầu tiên là thế đó.

Bài 2

Đề bài: Viết một đoạn văn (từ 7 đến 10 câu) kể lại một việc tốt em đã làm để góp phần bảo vệ môi trường.

Bài làm

Hôm nay, nhân ngày chủ nhật, khu phố phát động phong trào “làm sạch đường phố”.

Mới sáng sớm nhà nào nhà ấy đã a trước cổng nhà mình để làm vệ sinh. Em và mẹ được ông tổ trưởng tổ dân phố phân công một đoạn đường, em quét rất cẩn thận, từng cọng rác ở hai bên đường. Quét đến đâu em thu gom rác lại rồi lấy mo hót rác đổ vào sọt. Chả mấy chốc con đường đã trở nên sạch sẽ. Ông tổ trưởng đi kiểm tra lại một lần. Ông dừng trước cửa nhà em và khen em ngoan, chăm chỉ lao động.

Em rất vui vì đã làm được việc tốt.

Bài 3

Đề bài: Viết một đoạn văn (từ 7 đến 10 câu) kể lại một việc tốt em đã làm để góp phần bảo vệ môi trường: vẽ lên tường .

Bài làm

Trong giờ ra chơi, Nam lấy bút màu vẽ hình con ngựa lên tường. Khi vẽ xong, Nam khoe với Lan: “Minh vẽ con ngựa có đẹp không ?” Lan chẳng những không khen mà còn nói: “Bạn vẽ lên tường sẽ làm xấu tường , lớp” Nam hiểu ra. Cả hai cùng nhau quét vôi xóa hình vẽ con ngựa trên tường. Lan rất mừng vì mình đã góp một phần nhỏ vào việc bảo vệ môi trường.

Bài 4

Vào thứ sáu hàng tuần, trường em sẽ tổ chức cho học sinh tổng vệ sinh toàn trường. Lớp chúng em được phân công quét dọn khu vực nhà thể chất. Sau khi dọn dẹp xong lớp học, cả lớp nhanh chóng đến khu vực được phân công để dọn dẹp. Nhà thể chất của trường em cũng khá rộng. Đây là nơi dành cho học sinh học thể dục hoặc diễn ra hội thao của trường. Bạn lớp trưởng đã chia lớp ra thành bốn nhóm theo bốn tổ. Mỗi tổ phụ trách một công việc khác nhau. Tổ một phụ trách quét dọn khu vực sân nhà thể chất. Tổ hai phụ trách nhặt giấy rác trên khu vực khán đài. Tổ ba phụ trách quét dọn lá khô, giấy rác xung roi xung quanh nhà thể chất. Còn tổ bốn, cũng là tổ của em thì phụ trách lau cửa sổ và cửa ra vào. Sau một buổi chiều lao động chăm chỉ và hăng say. Chúng em đã khiến cho nhà thể chất trở nên sạch sẽ. Cả lớp cảm thấy rất vui vẻ vì đã góp phần vệ sinh trường lớp, bảo vệ môi trường.

Bài 5

Vào chủ nhật tuần vừa rồi, nhân dịp chào mừng kỷ niệm 75 ngày Quốc khánh mừng 2 tháng 9, thôn em đã tổ chức một buổi tổng vệ sinh. Mỗi gia đình sẽ tự dọn dẹp khu vực đường phố xung quanh nhà mình. Em cùng với chị gái đã xung phong thay mặt gia đình đi dọn dẹp đường phố. Chị gái em đảm nhận công việc quét dọn khu vực đường làng, em phụ trách nhặt giấy rác... Tất cả những giấy rác đều được chúng em gom vào một chiếc túi bóng to và chuyển đến khu vực để rác chung của làng để được vận chuyển đi xử lý. Sau khi dọn dẹp xong đường làng, em cùng chị tiếp tục theo các anh chị đoàn viên đi nhặt cỏ, tưới tắm cho các cây trong bồn cây dọc theo con đường làng. Sau khi hoàn thành công việc, hai chị em cảm thấy vô cùng hạnh phúc vì đã đóng góp một phần vào công việc bảo vệ môi trường sống xung quanh mình.

Bài 6

Đề bài: Viết lại đoạn văn ngắn thuật lại ý kiến của các bạn trong nhóm em về những việc cần làm để bảo vệ môi trường.

Bài làm

Chiều thứ năm tuần qua, tổ chúng em họp lại để thảo luận chủ đề “Em cần làm gì để bảo vệ môi trường?” Bắt đầu cuộc họp là phần điểm danh. Tổ hiện diện đủ 8 bạn: Trang, Tý, Hiếu, Hoàng, Phong, Trúc. Sau khi tổ trưởng nêu chủ đề, bạn Hoàng phát biểu: “Để bảo vệ môi trường, vườn trường cần trồng nhiều hoa, cây cảnh để làm đẹp; sân trường cần làm sạch và trang trí đẹp ...”. Bạn Hoa nêu lên ý kiến: “Chúng ta phải phê phán một số bạn vứt rác bừa bãi ...” Bạn Phong bổ sung: “Chúng ta cần trồng thêm cây xanh, chăm sóc cây, tưới cây bắt sâu, tăng thêm thùng rác. Kết thúc buổi họp, tổ trưởng đúc kết lại các ý kiến, phân công cụ thể và dặn dò tuần sau các bạn sẽ họp lại để báo cáo kết quả.

Bài 7

Đề bài: Hãy viết lại một tin thể thao em mới đọc trên báo (hoặc nghe được, xem được trong các buổi phát thanh, truyền hình, truyền thanh).

Bài làm

Chỉ sau ba phút vào sân ở hiệp hai, Antonio của Đồng Tâm Long An làm dậy sóng cầu trường bằng cú sút xa ngoài 20 mét bậc cột dọc. Bốn phút sau đó, sân long An vỡ òa ra khi Antonio đánh đầu vào góc cao mở tỉ số trong bối cảnh hai đội chơi quá thận trọng. Bước ngoặt của trận đấu xoay chiều theo hướng có lợi cho chủ nhà khi thủ môn quốc Việt đập ngã Việt thắng trong vòng cấm địa. Phạt đền cùng chiếc thẻ đỏ cho Quốc Việt (tiền đạo Minh Nghĩa xuống làm thủ môn bất đắc dĩ khi Hoàng Anh Gia Lai hết quyền thay người). Cú sút phạt đền chuẩn xác của Antonio nhân đôi khoảng cách cho Đồng Tâm Long An. Không lâu sau đó, cũng chính chân sút Brazil này mở đường chuyên đẹp cho Hoàng Thương ấn định chiến thắng 3 - 0.

Bài 8

Đề bài: Em hãy viết một đoạn văn ngắn tả về bầu trời buổi sớm (có sử dụng phép nhân hóa).

Bài làm

Bầu trời buổi sớm thật là trong lành. Những cô mây dậy sớm để lên núi dạo chơi. Các em bé sương tinh nghịch đang nhảy nhót trên những chiếc lá non. Ông mặt trời đứng dậy vươn vai sau một giấc ngủ dài. Còn chị gió thì mãi miết rong chơi và nô đùa cùng hoa lá.

Lũ chim cũng đua nhau ca hát để đón chào một ngày mới. Tất cả đã tạo nên một bức tranh thiên nhiên thật đẹp.

Bài 9

Đề bài: Nói, viết về cảnh đẹp non sông

Bài làm

Bức tranh vẽ cảnh biển Phan Thiết. Cảnh bờ biển Phan Thiết rất đẹp. Có những hàng dừa xanh ngắt nằm dọc bờ biển. Giữa biển có một bãi cát trắng rộng dẫn vào các tòa nhà nghỉ của khách du lịch, sau tòa nhà là những dãy núi tím tím. Trên mặt biển, có những chiếc thuyền chở khách du lịch đi thăm quan đang trôi bồng bềnh trên mặt nước. Cảnh vật ở biển Phan Thiết thật yên bình.

Yêu cảnh vật ở Phan Thiết em càng yêu thêm đất nước Việt Nam.

Bài 10

Đề bài: Nói, viết về cảnh đẹp non sông.

Bài làm

Gần khu nhà em ở có một vườn hoa rất đẹp. Vườn tuy nhỏ nhưng có rất nhiều cây cảnh và hoa. Hoa ở đây có đủ màu sắc rực rỡ. Mỗi lần, khi gió lướt qua để lại sau lưng mùi hương thoang thoảng làm say đắm lòng người. Em và các bạn cùng khu phố đều rất thích vườn cây ấy. Sáng sáng, chúng em thay nhau tưới từng bồn cây nhỏ, nhặt từng chiếc lá héo úa. Chúng em còn vun gọn đất vào hai bên đường và nhặt rác xung quanh vườn hoa. Mỗi ngày như vậy em cảm thấy rất vui vì mình đã làm được một việc tốt để góp phần bảo vệ môi trường

Bài 11

Đề bài: Nói, viết về cảnh đẹp non sông

Bài làm

Chủ nhật vừa qua, mẹ em mua được một cây hoa giấy. Tuy đắt nhưng nó rất đẹp. Em xin mẹ cho tự chăm sóc cây và mẹ đồng ý, em rất vui. Cây được đặt ở hàng lang trước cửa nhà em. Mẹ em động viên: “Con cứ chăm tưới cho cây thì cây sẽ nở những bông hoa to và đẹp hơn nhiều so với lúc mới mua. Như vậy, em hiểu môi trường sống có cây xanh là rất quan trọng.

Có cây đó em thấy vui hơn và khỏe hơn vì cây xanh mang lại khí ô-xi cho con người, giúp ta hít thở không khí luôn được trong lành. Em rất vui vì vừa làm được một việc có ích.

Bài 12

Đề bài: Quan sát đồ vật: Quyển sách Tiếng Việt của em.

Bài làm

Trước ngày khai giảng, ông bà mua cho em một bộ sách lớp ba, trong đó có quyển Tiếng Việt ba tập một là em mê nhất.

Mới cầm quyển sách trên tay, em đã thấy hấp dẫn. Cuốn sách chỉ một trăm hai tám trang, khổ nhỏ và gọn ghẽ làm sao. Bìa sách dày, cứng và đẹp như một bức tranh. Phía trên cùng của bìa ghi dòng chữ: “Bộ giáo dục và đào tạo” màu đỏ tươi nổi bật. Kế đó là chữ Tiếng Việt ba thật to, đậm bằng màu đen rất rõ. Hình ảnh đẹp nhất vẫn là ông mặt trời tròn vành vạnh chiếm một góc lớn của bìa. Ông đang tỏa những tia nắng ấm áp xuống mặt đất. Dưới cùng của bìa là một chú nghé béo tròn ngộ nghĩnh đang ngẩng cổ nhìn lên ông mặt trời. Lật giở từng trang, em thấy bài nào cũng hay. Các bài thơ, bài văn xen kẽ được xếp theo từng chủ điểm. Ôi những bức tranh minh họa rõ nét, nhiều màu sắc mới đẹp làm sao. Bài nào cũng được chia nhiều phần: Tập đọc, chính tả, từ ngữ, ngữ pháp rất có thứ tự. Em thích nhất là bài: “Nhớ lại buổi đầu đi học”. Bài văn đó có nhiều từ ngữ hay, đọc lên rất cảm động.

Bài 13

Đề bài: Quan sát đồ vật: Quyển sách Tiếng Việt của em.

Bài làm

Đố các bạn biết mình quý nhất quyển sách nào trong bộ sách giáo khoa? Đó là quyển sách Tiếng Việt ba tập một bố mình mua cho đấy! Quyển sách hình chữ nhật bẻ ngang dài một gang tay. Bìa sách làm bằng giấy bìa cứng, trên cùng là dòng chữ nhỏ bé màu đỏ: “Bộ giáo dục và đào tạo” bên dưới có dòng chữ: “Tiếng Việt” chiếm hết bìa ngang cuốn sách. Ở giữa là ông mặt trời đang tươi cười hiện hậu chiếu những tia nắng ấm áp xuống đất. Dưới cùng là chú ngựa đang ngẩng đầu lên trông thật ngộ nghĩnh. Quyển sách dày 128 trang, gồm các bài học tập đọc, học thuộc lòng, bài đọc thêm, chính tả, từ ngữ, ngữ pháp và tập làm văn được xếp theo từng tuần, từng chủ đề.

Trong các bài làm em thích nhất là bài “chăm vườn hoa” vì hoa đã biết làm đẹp cho đời.

Dùng xong, mình cho cẩn thận vào ngăn bàn.

Em yêu quyển sách Tiếng Việt ba tập một biết bao vì nó đã giúp em hiểu biết thêm quê hương đất nước. Em khoác cho nó thêm một tấm áo ni lông bên ngoài và giữ gìn nó cẩn thận

Bài 14

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

Bài làm

Ở quê em có một hội lớn lắm. Đó là lễ hội chơi trâu ở Đồ Sơn - Hải phòng, nổi tiếng trên khắp các vùng miền cả nước. Nhân dân ta có câu: “Dù ai buôn đâu bán đâu, mùng chín tháng tám thì về chơi trâu”. Vào ngày hội du khách khắp nơi đổ về xem hội rất đông. Trước khi bắt đầu chơi trâu có một màn múa cờ truyền thống rất đặc sắc. Sau đó các cụ già làng dắt trâu ra thể là bắt đầu một ngày hội chơi trâu. Con trâu thứ nhất là số 87. Con trâu thứ hai là số 89. Con trâu số 89 là con trâu của làng em. Hai con trâu hùng hổ đánh nhau. Sau bao nhiêu trận đấu quyết liệt là những tiếng reo hò của khán giả. Ông trâu số 89 của làng em đã chiến thắng. Ông trâu ấy sẽ mang vinh quang, tự hào và cả sự sung túc cho làng em.

Em rất thích hội chơi trâu bởi hội chơi trâu chứng minh sự thịnh vượng của quê hương em.

Bài 15

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

Bài làm

Hằng năm, cứ đến mùa xuân, quê em lại tung bừng mở hội đua thuyền trên sông Hồng. Sáng hôm ấy, hai bên bờ sông suốt đường đua dài 1000m, kẻ khua trống, người thổi kèn tàu, đông vui và náo nhiệt. Đường đua bắt đầu ở một khúc đầu làng em. Dưới sông năm con thuyền đua đã xếp thành hàng ngang ở vạch xuất phát. Trên thuyền, các tay đua là những thanh niên khỏe mạnh ngồi thành hàng, tay lăm lăm mái chèo. Mỗi đội có một màu áo khác nhau. Đến giờ xuất phát, kèn trống nổi lên thì các chiếc thuyền lao nhanh vun vút về đích. Hai bên bờ sông tiếng hò reo, cổ vũ của người xem làm náo động cả một khúc sông. Đội làng em đã về đích trước tiên. Cuối hội là phần trao giải thưởng, ai cũng có mặt đông đủ để chúc mừng các tay đua.

Hội đua thuyền là nét văn hoá truyền thống của quê hương em. Em sẽ học giỏi, tập thể thao cho cơ thể mạnh để được tham gia hội đua thuyền.

Bài 16

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

Bài làm

Hằng năm, cứ đến mùa xuân, quê em lại tung bừng mở hội đua thuyền trên sông Long Bình. Sáng hôm ấy, hai bên bờ sông suốt đường đua dài 1000m, kẻ khua trống, người thổi kèn tàu, đông vui và náo nhiệt. Đường đua bắt đầu ở một khúc đầu làng em. Dưới sông năm con thuyền đua đã xếp thành hàng ngang ở vạch xuất phát. Trên thuyền, các tay đua là những thanh niên khỏe mạnh ngồi thành hàng, tay lăm lăm mái chèo. Mỗi đội có một màu áo khác nhau. Đến giờ xuất phát, kèn trống nổi lên thì các chiếc thuyền lao nhanh vun vút về đích. Hai bên bờ sông tiếng hò reo, cổ vũ của người xem làm náo động cả một khúc sông. Đội làng em đã về đích trước tiên. Cuối hội là phần trao giải thưởng, ai cũng có mặt đông đủ để chúc mừng các tay đua.

Hội đua thuyền là nét văn hoá truyền thống của quê hương em. Em sẽ học giỏi, tập thể thao cho cơ thể mạnh để được tham gia hội đua thuyền.

Bài 17

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

Bài làm

Hội Trung thu rước đèn hóp bạn hồi năm ngoái thật là vui. Mẹ mua cho em một chiếc đèn lồng hình con bướm. Tối hôm rằm tháng Tám, khi nghe thấy trống ếch dồn dập ngoài ngõ, em vội xách đèn lồng ra nhập vào đoàn quân tí hon tiến về bãi cỏ rộng đầu xóm rồi quây thành vòng tròn quanh bãi. Sau lời tuyên bố của chị phụ trách, chúng em xếp thành hàng dài đi vòng quanh xóm, đi đầu là hai con rồng. Đoàn rước đèn đèn đi đến đâu, tiếng trống vang lên đến đó, làm cả xóm náo nhiệt lên như ngày hội lớn. Đi được một vòng, chúng em quay lại bãi cỏ để chuẩn bị phá cỗ. Tiết mục phá cỗ cũng không kém phần vui vẻ như khi rước đèn. Chúng em vừa ăn bánh kẹo, hoa quả, vừa tiến hành văn nghệ. Khi ông trăng đã lên cao, chúng em mới ra về.

Ngày hội đó đã để lại cho em nhiều kỉ niệm khó quên

Bài 18

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

Bài làm

Vào mùng năm tháng giêng hàng năm, hội Gò Đống Đa bắt đầu diễn ra. Hội tổ chức tại Gò Đống Đa. Mọi người đi xem rất đông, ai cũng muốn xem tượng đài Quang Trung. Hội bắt đầu bằng hoạt động tưởng nhớ tới anh hùng áo vải Quang Trung Nguyễn Huệ. Hội có những trò chơi như: chơi cờ, đánh đu, chọi gà, ...

Khi hội kết thúc, em vẫn thấy nuối tiếc và nhớ tới vị anh hùng áo vải Nguyễn Huệ. Em sẽ học thật giỏi để phục vụ đất nước.

Bài 19

Đề bài: Kể về một ngày hội mà em biết

Bài làm

Hội Lim là một hội lớn ở tỉnh Bắc Ninh. Hàng năm, cứ như vậy hội Lim lại được mở vào ngày mùng 10 tháng giêng. Mọi người đi xem hội rất đông, có tất cả các lứa tuổi: già, trẻ và đặc biệt là có khách nước ngoài. Mọi người ăn mặc rất đẹp, nét mặt ai cũng vui tươi. Ở Lim, hội bắt đầu, mọi người tản ra từng nhóm để chơi những trò họ yêu thích. Hội Lim có rất nhiều trò vui như: đấu vật, đấu cờ, thi kéo co, thi chọi gà,... Trên bến sông, dòng người không ngớt đổ về xem hát quan họ. Trên những chiếc thuyền được trang trí lộng lẫy, các liền anh, liền chị đang say sưa trong những làn điệu quan họ. Còn giữa bãi đất trống, các anh chị thanh niên đang nhún đu bay bổng

Em rất yêu thích hội Lim và đặc biệt là trò chơi của hội.

Bài 20

Đề bài: Kể về người hàng xóm

Bài làm

Mùa hè năm nay gia đình em chuyển đến nơi ở mới. Người hàng xóm đầu tiên mà em quen là chị Diệp. Chị có dáng người cao cao. Mái tóc của chị dài và luôn được tết gọn gàng. Chị rất vui tính. Mỗi khi chị cười để lộ chiếc răng khểnh trông thật duyên. Buổi chiều nào chị cũng sang nhà em chơi. Lúc đầu em còn rất ngỡ ngàng nhưng nhờ có chị nên em đã làm quen được với rất nhiều bạn mới. Rồi chị dẫn em ra nhà văn hóa, sân chơi, vườn hoa. Em rất vui được làm bạn với chị Diệp.

Em mong chị Diệp mãi mãi ở gần nhà của mình.

Bài 21

Đề bài: Kể về người hàng xóm

Bài làm

Bà Long ở gần là hàng xóm của nhà em bà tầm khoảng hơn 70 tuổi. Bà Long thường sang nhà em và cho em quà. Bà ở một mình nên rất cô đơn vì vậy những lúc rảnh rỗi gia đình em lại đến thăm bà, em rất thích chơi với bà. Bà thường kể cho em nghe những câu chuyện cổ tích. Bà còn nhắc em đi học sớm và ngoan ngoãn nghe cô giảng bài. Bà Long như người thân trong gia đình em. Mỗi khi, trung thu ngôi nhà của bà Long lại đầy tiếng cười. Em rất yêu bà Long.

Bài 22

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích

Bài làm

Người hàng xóm em yêu quý nhất là bà Thuỷ. Năm nay, bà khoảng 60 tuổi. Bà làm trong ngành du lịch nên rất vất vả vì thường phải đi công tác xa. Bà Thuỷ rất yêu thương em, bà đi đâu về cũng có quà cho em. Một lần, bà phải đi công tác ở Thượng Hải. Khi về, bà lấy trong túi ra một chiếc hộp nhỏ nhỏ, xinh xinh, đưa cho em. Em cảm ơn bà rồi mở hộp ra xem, em rất ngạc nhiên, khi thấy một chiếc đồng hồ long lanh, có in tên của em trên dây đồng hồ. Nó thật là đẹp, từ đó em càng yêu quý bà, và quyết tâm đạt nhiều điểm tốt, để không phụ lòng bà. Em rất yêu bà, đối với em, bà là một người hàng xóm tốt.

Bài 23

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích.

Bài làm

Ở cạnh nhà em có một chị tên là Mi. Chị năm nay mười một tuổi. Chị có dáng người nhỏ nhắn. Nước da chị hơi đen. Chị lúc nào cũng buộc hai bím tóc có gài hai cái nơ. Tính chị hiền lành, ít nói nhưng năng động. Chị Mi còn làm từ thiện ở trường, chị luôn đạt giải nhất trong các cuộc thi viết chữ đẹp, chị còn thi trạng nguyên và các cuộc thi khác. Chị luôn giúp đỡ mọi người nên ai cũng quý chị. Em rất vui vì có người hàng xóm như chị.

Bài 24

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích.

Bài làm

Cô Thanh là người hàng xóm thân thiết của nhà em. Cô hai mươi bảy tuổi. Cô là giáo viên dạy lớp một trường Tiểu học Kim Đồng. Vì cô nổi tiếng là một giáo viên dạy giỏi cấp thành phố nên rất nhiều bố mẹ học sinh tin tưởng và gửi con mình vào học lớp cô. Cô Thanh rất hiền và dịu dàng, cô thường sang dạy em Ngọc học bài và cho hai chị em bánh kẹo, đôi lúc cô cũng giúp mẹ em nấu ăn và các việc khác. Gia đình em coi cô như một thành viên trong gia đình mình.

Bài 25

Đề bài: Kể về người hàng xóm mà em thích.

Bài làm

Gần nhà em có một chị hàng xóm mà em rất quý mến. Chị năm nay khoảng hai mươi tư tuổi. Chị Hiên là một cô giáo rất hiền hậu. Chị có dáng người thanh mảnh, cao và hơi gầy. Những lúc em có bài khó, thì chị lại giảng dạy cho em hiểu. Chị thường nhắc nhở chúng em cần phải: “Nghe lời bố mẹ, học giỏi, ngoan ngoãn.”

Chúng em rất yêu quý chị Hiên, Chị Hiên cũng rất quý em như quý người em ruột của mình.

Bài 26

Đề bài: Kể về một buổi biểu diễn nghệ thuật mà em được xem.

Bài làm

Ngày 20 -11 vừa qua, trường em lại tổ chức buổi biểu diễn văn nghệ mừng ngày nhà giáo Việt Nam. Hôm ấy đúng 7h30 phút học sinh toàn trường đã có mặt đông đủ. Các cô giáo thì mặc áo dài truyền thống Việt Nam. Còn các bạn học sinh mặc bộ đồng phục trông thật dễ thương. Đầu tiên thầy Hiệu trưởng lên phát biểu khai mạc. Tiếp theo là những tiết mục văn nghệ đặc sắc: múa, hát, kể chuyện, đọc thơ và đàn vi-ô-lông. Tiết mục đàn vi-ô-lông của bạn Lân lớp em là hay nhất. Bạn chơi bài Mừng Giáng Sinh. Tiếng đàn nổi lên, lúc trầm lúc bổng cả trường em im lặng lắng nghe như bị thôi miên. Tiếng đàn vừa dứt những tràng vỗ tay vang lên. Có những anh lớp năm còn đứng dậy hô to: “Chơi nữa đi! Chơi nữa đi!”

Em vui lắm, em mong nhà trường tổ chức nhiều buổi biểu diễn như thế này nữa để chúng em có cơ hội thể hiện tài năng nghệ thuật của mình.

Bài 27

Đề bài: Kể về một buổi biểu diễn nghệ thuật mà em được xem.

Bài làm

Thứ bảy vừa rồi, bố mẹ đưa em đến rạp xiếc Trung ương để xem những tiết mục ngộ nghĩnh độc đáo.

Buổi biểu diễn thu hút rất nhiều khán giả, các chỗ ngồi đều chật kín người. Mở đầu buổi biểu diễn, người dẫn chương trình xuất hiện gửi lời chào thân ái và lời giới thiệu chương trình tới khán giả. Có rất nhiều những tiết mục hay, hấp dẫn. Nhưng em thích nhất tiết mục ảo thuật của đôi người để lại cho em ấn tượng sâu sắc nhất. Một cô gái rất xinh đẹp bước vào trong hòm gỗ, cô gái ấy tên là Thảo Hiền. Nhà ảo thuật tên là Lê Minh, chú ấy đóng hòm vào rồi dùng một chiếc cửa thật sắc của hòm thành ba phần, người của cô gái cũng bị cửa ra. Nhưng thật kì lạ, sau khi ghép cái hòm đó lại nhà ảo thuật phù phép làm cho cô gái trở lại bình thường. Cô duyên dáng bước ra ngoài trong tiếng reo hò và tràng pháo tay giòn giã của khán giả.

Khán giả ra về trong niềm vui phấn khởi, hân hoan. Em rất khâm phục những nghệ sĩ tài tình đã cống hiến những tiết mục vô cùng hấp dẫn cho khán giả

Bài 28

Đề bài: Viết về một trận thi đấu thể thao.

Bài làm

Sau một tuần học tập vất vả, ngày chủ nhật, bố đưa em đi xem bóng đá tại sân vận động Mỹ Đình. Hôm nay đội tuyển Việt Nam gặp đội tuyển Thái Lan. Đội tuyển Việt Nam mặc áo màu đỏ, còn đội tuyển Thái Lan mặc áo màu xanh. Đội Việt Nam được quyền giao bóng trước. Trọng tài vừa thổi còi báo hiệu trận đấu bắt đầu. Trận đấu sôi động ngay từ những phút đầu tiên. Hiệp thứ nhất đội tuyển ta chưa ghi được bàn thắng nào.

Sang hiệp hai, chỉ sau 10 phút Công Vinh chuyền bóng cho Quốc Anh, anh từ từ lừa bóng qua hậu vệ đội Thái Lan và sút bóng vào lưới ghi bàn thắng đầu tiên cho đội Việt Nam. Cả sân vận động âm vang những tiếng reo hò cổ vũ. Không khí trong sân thật náo nhiệt. Trận đấu lại bắt đầu. Đội tuyển Thái Lan đã ghi bàn thắng gỡ hoà 1-1. Nhưng chỉ ít phút sau, Văn Quyên đã ghi cho đội ta thêm một bàn thắng nữa. Hiệp hai diễn ra thật gay go, quyết liệt. Nhưng đến cuối trận đấu vẫn không có thêm bàn thắng nào được ghi.

Trọng tài nổi hơi còi kết thúc trận đấu. Đội tuyển Việt Nam giành chiến thắng 2-1. Trận bóng đá này thật sôi nổi. Em mong lần sau lại được bố đưa đi xem một trận bóng đá nữa.

Bài 29

Đề bài: Viết về một trận thi đấu thể thao.

Bài làm

Thứ bảy vừa rồi, em được bố mẹ cho đi xem trận đấu giữa Than Cửa Ông và Hà Tây ở sân vận động Hàng Đẫy, Hà Nội. Nhưng khi bố mẹ và em đến sân vận động, nhìn lên khán đài em thấy đông nghịt người, chỗ chật kín. Sau đó mấy phút, hai đội bước ra. Nhạc nổi lên, khiến cho không khí trong sân càng thêm náo nhiệt. Khi trận đấu bắt đầu, các cầu thủ tiến lên, quyết giành bằng được trái bóng. Bỗng trọng tài thổi còi và thật không may cho các cầu thủ Than Cửa Ông. Cầu thủ số một đã phạm lỗi. Ngay sau đó là một thẻ vàng dành cho anh. Còn về phía đội Hà Tây thì vẻ mặt vui mừng. Nhưng đến phút thứ năm mươi thì cầu thủ số 15 ở đội Than Cửa Ông đã ghi bàn cho đội mình. Giờ thì sắc mặt của các cầu thủ Hà Tây đã hơi tái đi. Không lâu sau, trọng tài thổi còi báo hết giờ. Tỉ số chung cuộc là 1-0 nghiêng về phía các cầu thủ Thanh Cửa Ông.

Em thấy trận đấu này rất hay và mong sẽ được xem những trận đấu hay hơn nữa.

Bài 30

Đề bài: Viết về một trận thi đấu thể thao.

Bài làm

Một lần, em được bố dẫn đến sân Mỹ Đình để xem trận bóng đá giữa đội tuyển Việt Nam và đội tuyển Campuchia. Lúc em đến, thấy sân rất vắng vẻ, gần đến giờ đá bóng thì mọi người ùn ùn kéo đến đông nghịt. Đến giờ, hai đội bắt tay nhau và trọng tài tung đồng xu để xem đội nào ra bóng trước. Đội Việt Nam có quyền ra bóng trước. Lúc đầu đội tuyển Việt Nam đã ghi bàn nhờ công của Văn Trãi. Nhưng gần hết hiệp 1, một cầu thủ đội tuyển Campuchia đã giành bóng và sút vào gôn đội tuyển Việt Nam. Hiệp hai, cầu thủ Tài Em đã chuyền bóng cho Công Vinh, và Công Vinh sút bóng vào gôn đối phương lúc thủ môn có sơ hở. Mọi người reo hò ầm ĩ, có người thì reo to Việt Nam vô địch, còn người thì bắn pháo giấy, làm cho không khí trong sân rất náo nhiệt. Và tỉ số cuối cùng là hai một nghiêng về phía đội tuyển Việt Nam.

Em rất thích trận đấu này và mong được xem được một trận bóng nữa.

Bài 31

Đề bài: Kể về một người lao động trí óc mà em biết.

Bài làm

Một trong những người lao động trí óc mà em được biết đó là bố của em. Bố em làm kế toán tại một công ty du lịch. Hàng ngày bố phải ngồi rất nhiều giờ bên máy vi tính để nhập dữ liệu, chi phí của từng đoàn khách du lịch. Bố phải thường xuyên kiểm tra sổ sách, chứng từ thu, chi xem đã hợp lệ chưa. Công việc của bố bận lắm. Cứ đến cuối tháng bố lại bận rộn với công việc báo cáo thuế. Bố vẫn nói với em rằng công việc của bố rất tỉ mỉ và rất cần sự cẩn thận. Bố bảo công việc nào cũng vậy, lao động trí óc cũng như lao động chân tay đều quan trọng và cần thiết cho xã hội.

Em rất thích công việc kế toán của bố. Em sẽ cố gắng học thật chăm chỉ để sau này được đóng góp một chút sức lực nhỏ bé của mình cho xã hội.

Bài 32

Đề bài: Viết về người lao động trí óc.

Bài làm

Trên thế giới có rất nhiều người nổi tiếng trong đó có Ê-đi-xon. Bằng lao động cần cù và óc sáng tạo kì diệu, ông đã cống hiến cho loài người hơn một ngàn phát minh vĩ đại, góp phần làm cho cuộc sống của con người hiện đại và văn minh hơn. Ông luôn gần gũi và tìm hiểu cuộc sống của người dân. Từ đó ông có những sáng tạo và phát minh kỳ diệu để đáp ứng nhu cầu của con người. Ví như: Ông đã chế ra đèn điện, mang lại nguồn ánh sáng cho mọi người. Và ông đã chế ra xe điện, giúp con người thuận tiện trong việc đi lại. Ê-đi-xon đã mất nhưng tên tuổi của ông vẫn còn sống mãi với những phát minh của

Bài 33

Đề bài: Viết những điều em đã kể ở lớp về một người lao động trí óc thành một đoạn văn (từ 7 đến 10 câu).

Bài làm

Bác em tên là Ngọc. Bác làm nghề bác sĩ trong quân đội.

Hàng ngày, bác đi làm từ lúc năm giờ sáng đến mười hai giờ đêm mới về. Bác khám và chữa bệnh cho mọi người. Có khi, bác còn phải trực, bác còn tận tình chăm sóc cho các

bệnh nhân. Bác đã chữa khỏi cho bao nhiêu chiến sĩ. Nhờ được tận tình chăm sóc mọi người đã qua cơn nguy hiểm, giờ đây mọi người rất quý bác.

Em mong muốn khi lớn lên sẽ làm bác sĩ giỏi.

Bài 34

Đề bài: Viết những điều em đã kể ở lớp về một người lao động trí óc thành một đoạn văn (từ 7 đến 10 câu).

Bài làm

Mẹ em là một kỹ sư hóa thực phẩm. Mẹ em làm ở Trung tâm nghiên cứu Ong Trung Ương.

Hằng ngày, mẹ em nghiên cứu các sản phẩm của con ong như mật ong, phấn hoa, sữa ong chúa. Từ các sản phẩm này, mẹ em đã chế các sản phẩm mới cho ngành ong để phục vụ cho người tiêu dùng như kẹo ngậm mật ong, cốm phấn hoa, mật ong nghệ, mật ong gừng dùng để chữa bệnh. Ngoài ra, mẹ em còn nghiên cứu các sản phẩm chất lượng cao từ mật ong. Các sản phẩm này để bồi dưỡng và chữa bệnh cho con người. Em rất tự hào và yêu thương mẹ của em.

Bài 35

Đề bài: Viết một đoạn văn ngắn (từ 5 đến 7 câu) kể về người lao động trí óc mà em biết.

Bài làm

Người lao động trí óc mà em muốn kể chính là bố em. Bố em là giáo viên của trường Tiểu học Vạn Thắng 3. Công việc hằng ngày của bố là soạn bài và giảng bài cho các anh, chị. Tối nào em cũng thấy bố làm việc trên máy vi tính. Khi lên lớp, ngoài việc chuẩn bị kĩ bài dạy, bố còn để ý cả việc ăn mặc thật tươm tất: quần áo ủi thật phẳng, đôi giày đánh xi đen bóng... Bố em rất yêu công việc dạy học của mình và luôn cố gắng ngày một giỏi hơn.

Bài 36

Viết một đoạn văn ngắn (từ 5 đến 7 câu) kể về người lao động trí óc mà em biết.

Bài làm

Bác em tên là Trần Thu Mai, năm nay bác em đã gần năm mươi tuổi. Bác em là hiệu trưởng của một trường tiểu học ở nơi em đang sinh sống. Bác có dáng người cao và

thanh mảnh. Khuôn mặt bác khi làm việc rất nghiêm khắc. Hằng ngày, bác đến trường để xử lý những công việc vô cùng quan trọng của trường học. Tuy không trực tiếp dạy học, nhưng bác vẫn rất yêu quý các bạn học sinh. Mỗi khi em đạt được kết quả tốt trong học tập, bác đều thưởng cho em, có khi là quyển truyện hay chiếc cặp sách... Em rất trân trọng những món đồ ấy và tự hứa sẽ cố gắng học tập hơn nữa. Em rất yêu bác Mai của em.

Bài 37

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho bạn bè để hỏi thăm.

Bài làm

Hà Nội, ngày 31 tháng 1 năm 2010

Ngọc Thảo thân mến!

Dạo này cậu và gia đình vẫn mạnh khỏe chứ? Thi học kỳ I vừa qua cậu có được học sinh giỏi không?

Thảo à, tuần trước mình đi ăn cưới với mẹ ở Vĩnh Phúc. Phong cảnh ở đấy rất đẹp và tĩnh lặng. Nhà nào cũng có vườn, ngoài vườn có rất nhiều cây ăn quả như: doi, ổi, táo, khế, bưởi... Cây nào cũng sai trĩu quả. Nhà ở đây thấp chứ không cao như nhà ở thành phố. Chạy dọc theo con đê là những đầm sen tỏa ngát hương thơm. Ở trên đê tớ thấy có mấy con trâu đang gặm cỏ. Những thửa ruộng đang được các bác nông dân gieo mạ để chuẩn bị cho vụ đông xuân. Thỉnh thoảng có một vài thửa mạ lên xanh mon mơn. Bây giờ mình thấy có nhiều máy cày thay con trâu. Chiều đến nhà nhà thổi cơm bằng bếp rơm, mùi khói của nó rất thơm. Đêm đến, cảnh vật thật tĩnh mịch, chỉ có tiếng ếch nhái và dế kêu. Mình rất thích cảnh bình yên này.

Đến giờ học rồi mình dừng bút đây. Nếu cậu có dịp đi đâu, nhớ viết thư kể cho mình về nơi đó nhé. Cuối cùng mình chúc cậu luôn đạt thành tích cao trong học tập. Yêu cậu nhiều!

Bạn của cậu

Thảo

Trần Thạch Thảo

Bài 38

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho bạn bè để hỏi thăm

Bài làm

Hà Nội, ngày 29 tháng 11 năm 2006

Khánh Linh thân mến!

Lâu rồi chưa được gặp cậu, Tớ nhớ cậu lắm nên tranh thủ ngồi viết thư cho cậu.

Lời đầu thư cho tớ gửi lời hỏi thăm sức khỏe của ông bà, cha mẹ. Còn cậu có khỏe không? Còn tớ thì vẫn bình thường. Tớ vẫn nhớ lời giao ước của bọn mình là sẽ học giỏi, ngoan ngoãn. Ngoài ra, tớ còn làm những công việc của lớp của trường nữa.

Thôi thư cũng đã dài. Tớ chào nhé và chúc cậu học giỏi.

Bạn của cậu

Nguyễn Thùy Linh

Bài 39

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho người thân.

Bài làm

Ông ngoại kính mến,

Đã lâu lắm rồi cháu không được về quê. Cháu rất nhớ ông, không biết dạo này tình hình sức khỏe của ông bà thế nào ạ? Còn cháu và mọi người trong gia đình vẫn khỏe, ông ạ.

Năm nay, bố mẹ hứa rằng sẽ cho cháu về quê thăm ông bà, nếu cháu đạt kết quả cao trong kỳ thi. Cháu sẽ được ở lại với ông bà hết ba tháng hè luôn đó ạ. Vậy nên, cháu đang cố gắng học bài thật tốt cho kì thi vào tuần sau. Cháu viết thư này để báo cho ông bà vui mừng ạ.

Cuối thư, cháu mong ông bà cố gắng giữ gìn sức khỏe. Mong rằng sớm được gặp ông bà của cháu ạ!

Cháu gái

Thu Hà

Bài 40

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho bạn ở nước ngoài để làm quen và bày tỏ tình thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 18 tháng 4 năm 2008

Bạn Ga-rô-nê thân mến!

Tôi viết thư cho bạn vì sáng nay cô giáo tôi đã kể cho tôi và các bạn trong lớp nghe câu chuyện: “Người bảo vệ Nen-li.” Khâm phục vì lòng hào hiệp và tốt bụng của bạn nên tôi đã viết thư làm quen với bạn. Xin tự giới thiệu, tên tôi là Ngọc Hân học sinh lớp 3G, trường Tiểu học Cát Linh. Thế bạn và gia đình bạn có khỏe không? Tình hình học tập có tốt không? Tôi biết nước Ý của bạn rất đẹp, Việt Nam của tôi cũng đẹp không kém đâu. Mỗi độ xuân về, hoa ban nở làm rực rỡ cả núi rừng Tây Bắc. Ngoài ra trên đất nước tôi còn có rất nhiều cảnh đẹp khác mà tôi sẽ kể cho bạn qua các lá thư sau. Lý thú hơn cả là khi nào có điều kiện mời bạn sang thăm Việt Nam của tôi khi đó bạn sẽ tận mắt thấy những gì tôi kể cho bạn qua thư. Từ đây, bạn mình sẽ trao đổi thư từ nhau nhé! Chúc bạn mạnh khỏe và học giỏi.

Thân ái

Đào Ngọc Hân

Bài 41

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Nozomi thân mến!

Mình là Đỗ Đức Cường học sinh lớp 3G trường tiểu học Cát Linh.

Tháng trước, bố mình đi công tác tại Nhật Bản và đã đến thăm nhà cậu đấy! Khi về, bố đã cho mình xem ảnh chụp của bố với gia đình cậu. Bố mẹ cậu có khỏe không? Bố còn kể cho mình nghe về đất nước Nhật Bản có hoa anh đào, có núi Phú Sĩ quanh năm tuyết phủ trắng xóa và còn rất nhiều cảnh đẹp nữa. Mùa hè năm này cả nhà cậu sang thăm Việt Nam nhé! Mình sẽ rất vui khi được làm quen với cậu.

Đã đến lúc chia tay rồi, cậu nhớ viết thư cho tớ nhé! Tớ chúc cậu mạnh khỏe và luôn vui vẻ.

Bạn mới của cậu

Đỗ Đức Cường

Bài 42

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Chào Nen-li!

Bạn có khoẻ không? Mình là Trang học sinh lớp 3G trường tiểu học Cát Linh, Việt Nam. Mình may mắn biết bạn qua bài tập đọc “Buổi học thể dục”. Mình thấy Nen-li rất đáng khen: dù bị tật từ nhỏ nhưng bạn vẫn cố xin thầy cho học thể dục như các bạn. Mà bài thể dục lần này khó như vậy, nhưng với lòng quyết tâm cậu đã thành công.

Mình viết bức thư này muốn làm quen với Nen-li, chúng ta kết bạn nhé. Mình còn biết đất nước của bạn là xứ sở sương mù và có rất nhiều cảnh đẹp. Nếu có dịp cậu hãy đến thăm Việt Nam mọi người ở đây rất mến khách và có nhiều món ăn ngon lắm đấy.

Chào cậu. Hẹn gặp lại ở thư sau!

Người bạn mới

Nguyễn Thuỳ Trang

Bài 43

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Giét-xi-ca thân mến!

Mình là Đặng Anh Minh học sinh lớp 3G, trường tiểu học Cát Linh. Mình biết cậu qua bài tập đọc: “Gặp gỡ ở Luc-xem-bua”. Qua bài, mình thấy nước cậu rất mến khách và hoa lệ. Đất nước mình cũng rất mến khách. Gia đình cậu có khoẻ không? Trẻ em các cậu chơi các trò gì? Các cậu thích những bài hát nào? Tớ rất vui khi cậu biết Tiếng Việt và hát được các bài hát của Việt Nam. Cậu nhớ viết thư trả lời tớ nhé! Tớ mong nếu có dịp cậu sang nước tớ chơi, tớ sẽ dẫn cậu đi thăm các cảnh đẹp nước tớ.

Chúc cậu học giỏi và nghe lời ông bà. Sắp thi cuối kì II rồi cậu cố gắng học tốt nhé!

Bài 44

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Giét-xi- ca thân mến!

Chắc bạn sẽ rất ngạc nhiên vì không biết mình là ai, phải không? Còn mình, mình biết bạn qua bài tập đọc: “Gặp gỡ ở Luc-xem-bua”. Thấy bạn biết Tiếng Việt và có những tranh ảnh về Việt Nam, mình rất vui và tự hào. Mình xin tự giới thiệu, mình là Hương Trà, học sinh lớp 3G, trường tiểu học Cát Linh. Dạo này bạn có khoẻ không? Tình hình học tập của bạn thế nào, có tốt không? Còn mình thì vẫn tốt. Qua bài tập đọc mình biết bạn có thể nói được Tiếng Việt, mình rất mến bạn và muốn được làm quen với bạn. Vì vậy, khi nào rảnh mời bạn sang nước mình chơi, mình sẽ đưa bạn đi thăm cảnh đẹp đất nước mình.

Cuối thư mình xin chúc bạn mạnh khỏe, học thật giỏi, nghe lời ông bà, cha mẹ. Thôi mình dừng bút đây.

Bạn mới của cậu

Lê Hương Trà

Bài 45

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Bạn Nen-li thân mến!

Mình được biết bạn qua bài tập đọc, mình còn biết bạn là người Ý. Hôm nay, mình viết thư để làm quen với bạn.

Mình tên là Vũ Phương Thảo, học sinh trường tiểu học Cát Linh, hiện nay mình đang học lớp 3D. Cô giáo lớp mình rất quan tâm đến học sinh, còn các bạn mình thì rất chan hoà với mình. Mình biết bạn bị tật từ nhỏ, nhưng không vì vậy mà bạn nản chí. Hình ảnh bạn leo lên được cái xà làm mình rất khâm phục. Chúng mình sẽ cùng nhau học thật tốt các môn để không phụ lòng cha mẹ và thầy cô nhé.

Hẹn gặp bạn ở bức thư sau.

Bạn của bạn

Vũ Phương Thảo

Bài 46

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Bạn Ê - rôt - xi thân mến!

Mình được biết bạn qua bài học “buổi học thể dục”. Bạn là một học sinh ham học. Đây là lần đầu tiên mình viết thư cho bạn.

Mình tên là Khánh Linh - học sinh lớp 3D - trường tiểu học Cát Linh, thành phố Hà Nội. Mình thích học tất cả các môn. Còn bạn, bạn thích môn nào nhất? Từ nhà đến trường bạn có xa không? Tuy chưa gặp bạn lần nào, nhưng mình muốn kết bạn và làm quen với bạn. Mình rất mong nhận được thư của bạn.

Bạn của bạn

Nguyễn Khánh Linh

Bài 47

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

Bài làm

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

La - na thân mến!

Mình biết bạn qua chương trình ở làn sóng VTV3 “Vượt lên chính mình”. Mình xin tự giới thiệu, mình tên là Minh Anh, học sinh trường tiểu học Cát Linh. Hiện mình đang học lớp 3D. Cô giáo chúng mình rất quý chúng mình, còn các bạn sống chan hoà với nhau. Qua cô biên tập viên, mình biết bạn là một vận động viên điền kinh giỏi. Gia đình bạn rất khó khăn, bố mất sớm một mình mẹ nuôi bạn nhưng không vì lý do đó mà bạn nản chí. Mình viết thư này muốn làm quen với bạn và chia sẻ nỗi đau mất bố của bạn. Còn bây giờ mình xin dừng bút. Chúc bạn thành công trong điền kinh. Chúng mình cùng thi đua học tốt nhé.

Bạn của cậu

Bài 48

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ tình thân ái .

Bài làm

Vạn Thắng ngày 18 tháng 5 năm 2010

Bạn An-na thân mến!

Chắc bạn rất ngạc nhiên khi nhận được bức thư này vì bạn chưa biết mình một người Việt Nam . nhưng mình lại biết bạn qua xem chương trình truyền hình về nước Nga . Chính vì thế mà mình muốn viết thư làm quen với bạn.

Mình tự giới thiệu nhé: Mình tên là Nguyễn Trần Phương Nhi, học lớp 3A trường Tiểu học Vạn Thắng 2 ở Vạn Ninh - Khánh Hòa, nước Việt Nam. Mình viết thư này để mong bạn cho mình biết về bạn: bạn năm học lớp mấy? Học giỏi môn nào? Thích chơi môn gì? Gia đình bạn ra sao? Mình còn muốn biết thêm về đất nước, về cuộc sống của người dân Nga. Được như thế, mình và bạn trên thế giới sẽ được cùng chung sống hạnh phúc trong ngôi nhà chung: trái đất này là của chúng mình.

Chúc bạn luôn học giỏi và tràn đầy sức khỏe .nhớ viết thư cho mình nhé !

Người bạn Việt Nam

Nguyễn Trần Phương Nhi

Bài 49

Hà Nội, ngày... tháng... năm...

Ga-rô-nê yêu dấu!

Sáng nay, sau khi học xong câu chuyện “Người bảo vệ Nen-li”, tôi đã cảm thấy vô cùng khâm phục về sự dũng cảm của bạn. Chính vì vậy, tôi đã viết lá thư này với mong muốn bày tỏ lòng ngưỡng mộ đến bạn.

Đầu thư, tôi xin giới thiệu đôi nét về bản thân. Tôi là Lê Bảo Hà, học sinh lớp 3B, trường Tiểu học (tên trường). Tôi đã biết đến đất nước Ý của bạn với những phong cảnh rất đẹp. Bạn biết không, Việt Nam - quê hương của tôi cũng vậy. Và nơi tôi đang sống chính là Hà Nội - thủ đô của Việt Nam. Không biết bạn đã từng biết đến chưa? Ở Hà Nội có bốn mùa: xuân, hạ, thu và đông. Mỗi mùa lại có những nét đẹp riêng, món ăn đặc trưng riêng. Khi nào có dịp đến đất nước của tôi, tôi hứa sẽ đưa bạn đi tham quan khắp nơi.

Sắp bước vào năm học mới, tôi chúc bạn học tập tốt và sẽ đạt được kết quả cao. Hẹn gặp bạn một ngày không xa nhé!

Thân ái

Lê Bảo Hà

Bài 50

Hà Nội, ngày... tháng... năm...

Osaka thân mến!

Tớ là Đinh Thanh Tùng, học sinh lớp (tên lớp), trường (tên trường).

Vào tuần trước, mẹ tớ có đến Nhật Bản công tác và đến thăm nhà cậu. Bố mẹ cậu là bạn thân của mẹ tớ đấy. Khi trở về, mẹ kể cho tớ nghe về cậu. Đầu thư, cho tớ gửi lời hỏi thăm đến sức khỏe của mọi người trong gia đình cậu nhé.

Tớ đã tìm hiểu khá nhiều về đất nước Nhật Bản. Nơi khiến tớ cảm thấy thích nhất đó chính là núi Phú Sĩ - biểu tượng của Nhật Bản. Hy vọng một ngày gần nhất, tớ có thể đến Nhật Bản. Khi ấy, chắc chắn tớ sẽ ghé thăm cậu và gia đình.

Cuối thư, tớ chúc cậu mạnh khỏe và học tập thật tốt.

Bạn mới của cậu

Đinh Thanh Tùng

Bài 51

... ngày... tháng... năm...

Chào Giét-xi-ca!

Mình là Thu Trang, hiện đang là học sinh lớp 3A, trường Tiểu học (tên trường). Mình biết đến đất nước của cậu qua bài tập đọc “Gặp gỡ ở Luc-xem-bua”. Đó là một vùng đất hoa lệ với những con người mến khách. Đất nước mình cũng vậy.

Khi viết bức thư này, mình mong muốn có thể được làm quen với cậu. Cũng như muốn gửi lời hỏi thăm đến cậu và gia đình. Việc học tập của cậu dạo này vẫn tốt chứ? Tôi mong rằng nếu có dịp cậu sang Việt Nam chơi, tôi sẽ dẫn cậu đi thăm quan nhiều nơi.

Cuối thư, tôi chúc cậu học tập thật tốt!

Bạn mới quen

Thu Trang

Bài 52

... ngày... tháng... năm...

La-na yêu thương!

Mình biết đến bạn qua một chương trình truyền hình. Mình xin tự giới thiệu, mình tên là Minh Anh, học sinh lớp 3A, trường Tiểu học (tên trường). Qua chương trình đó, mình biết bạn là một vận động viên điền kinh giỏi. Hoàn cảnh gia đình bạn rất khó khăn: bố mất sớm, mẹ một mình nuôi lớn hai chị em bạn. Nhưng không vì vậy mà bạn từ bỏ ước mơ của mình. Dù còn rất nhỏ, nhưng bạn đã giành được huy chương vàng trong cuộc thi bơi lội quốc gia. Điều đó khiến mình cảm thấy ngưỡng mộ bạn. Mình viết thư này với hy vọng chúng ta có thể trở thành những người bạn. Rất mong sớm nhận được thư của bạn.

Bạn của cậu

Minh Anh

Bài 53

... ngày... tháng... năm...

Bạn An-na thân mến!

Chắc bạn rất ngạc nhiên khi nhận được bức thư này. Vì bạn không biết mình là ai. Nhưng mình lại biết đến bạn khi xem một bộ phim về nước Nga. Còn bạn, là diễn viên

trong bộ phim ấy. Mình cảm thấy bạn vô cùng xinh đẹp. Tuy còn nhỏ nhưng diễn xuất vô cùng tốt.

Trước hết, mình xin tự giới thiệu: Mình tên là Nguyễn Huyền Nhi, học lớp 3C, trường (tên trường). Mình sinh ra và lớn lên ở Việt Nam. Và đây cũng là quê hương của mình.

Sau đó, khi viết lá thư này, mình rất mong muốn được làm quen với bạn. Cũng như được biết nhiều hơn về bạn. Hy vọng sớm nhận được lá thư hồi âm từ bạn nhé.

Chúc bạn luôn học giỏi và tràn đầy sức khỏe! Nhớ sớm viết thư cho mình!

Người bạn Việt Nam

Nguyễn Huyền Nhi

Bài 54

Chào Annabelle,

Mình là Ngọc Anh - một người bạn đến từ đất nước Việt Nam xa xôi. Mình biết đến bạn qua cuộc thi “Vẽ tranh vận động bảo vệ môi trường”. Khi nhìn thấy bức tranh của bạn, mình cảm thấy vô cùng yêu thích. Nó rất đẹp và ý nghĩa, thật xứng đáng với vị trí giải Nhất.

Khi viết bức thư này, mình mong muốn được bày tỏ đến bạn lòng thân ái. Cũng như là lời mong muốn bạn đến thăm đất nước mình. Nơi đây có rất nhiều phong cảnh đẹp và mình sẽ đưa bạn đi thăm quan. Tin chắc rằng bạn sẽ cảm thấy thích thú. Và chúng ta sẽ cùng nhau vẽ được nhiều bức tranh thật đẹp.

Cuối thư, mình muốn gửi lời chúc sức khỏe đến bạn. Hy vọng sớm có thể gặp bạn trong một ngày gần nhất.

Ngọc Anh

Bài 55

... ngày... tháng... năm...

Tĩnh Như thân mến,

Đầu thư, cho mình gửi lời chào cũng như lời hỏi thăm sức khỏe đến bạn và gia đình.

Mình được biết đến bạn và gia đình qua lời kể của bố. Bố thường kể rằng những lần đi công tác, bố thường đến thăm nhà một người bạn ở Trung Quốc. Họ có một đứa con gái

cũng bằng tuổi mình và vô cùng xinh đẹp. Điều đó khiến mình cảm thấy rất tò mò nên đã viết là thứ này cho bạn - một người bạn nước ngoài chưa từng gặp mặt.

Trước đây, mình được biết đến đất nước Trung Quốc qua rất nhiều qua phim ảnh. Quê hương của bạn có rất nhiều phong cảnh thật đẹp cũng như những món ăn hấp dẫn. Mình rất mong muốn một ngày nào đó được đặt chân đến đây. Đến lúc đó, chúng mình hãy gặp gỡ nhau nhé!

Người bạn mới

Nguyễn Minh Anh

Bài 56

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho người thân.

Bài làm

Hà Nội, ngày 26 tháng 11 năm 2009.

Bà ngoại kính yêu!

Đã hai tháng cháu không về thăm bà, cháu nhớ bà lắm! Bà dạo này có khỏe không ạ? Vườn hoa của bà có tốt không? Con cún ở nhà chắc lớn lắm bà nhỉ? Gia đình cháu vẫn khỏe mạnh bình thường. Bố mẹ cháu vừa mới mua xe máy cho anh Hà để đi học. Năm nay cháu học lớp 3D. Từ đầu năm học tới giờ cháu luôn được điểm chín, điểm mười đây bà ạ. Bà ơi, cháu sắp thi giữa học kỳ một rồi, cháu sẽ cố gắng đạt điểm cao để bà và bố mẹ vui.

Bà ạ! Đến giờ cháu phải đi học rồi. Cháu kính chúc bà mạnh khỏe. Cháu hứa sẽ học thật giỏi để được nhiều điểm mười. Tết về biểu bà.

Cháu của bà

Dương Ngọc Anh

Bài 57

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho người thân.

Bài làm

Hà Nội, ngày 9 tháng 11 năm 2006.

Bà kính yêu!

Lâu lắm rồi chưa được gặp bà, cháu nhớ bà lắm ạ. Đạo này bà có khỏe không? Bà có ăn uống được không? Gia đình cháu ngoài này vẫn khỏe. Từ đầu năm đến giờ, cháu được mười bốn điểm mười rồi đấy, bà ạ. Ngày nghỉ mẹ thường cho chơi, lúc thì công viên, dạo phố, lúc thì đi siêu thị ạ.

Cháu vẫn nhớ năm ngoái được về quê xem múa sư tử cùng anh Tùng, chị Vân, chị Hằng, chị Thảo, anh Việt Anh và anh Sơn. Và đêm đêm ngồi nghe bà kể chuyện cổ tích. Cháu hứa với bà sẽ học thật giỏi để bà vui, luôn chăm, ngoan để bà vui hơn. Cháu kính chúc bà mạnh khỏe, sống lâu.

Cháu của bà
Nguyễn Thùy Linh

Bài 58

Đề bài: Viết về lợi ích một loại cây mà em biết.

Bài làm

Mùa thứ ba này, nhìn cây vú sữa em cảm thấy như cây thấp xuống, xoè rộng ra hơn mọi năm. Các cành lớn, cành nhỏ lủng lẳng những trái là trái, ước tính đến vài trăm. Trái nào trái nấy căng tròn như những trái cam đường bóng láng. Có những cành chỉ nhỉnh hơn ngón chân cái mà có đến gần chục trái chín mọng đeo lồng thõng từ trong ra ngoài, làm cho cành cây cong vòng hơn cả gọng vó. Nhiều lúc gặp phải những ngọn gió mạnh thổi tới tưởng như chúng sẽ bị gãy gập cả xuống. Những cây vú sữa vốn dẻo dai, bền vững như tình người mẹ trong truyện cổ tích. Đúng là một giống cây ăn trái quý hiếm, một giống cây mang một biểu tượng đẹp về người mẹ. Mỗi lần cầm trái vú sữa trên tay, đầu chưa ăn mà em đã cảm nhận được hương vị ngọt ngào chảy ra từ những bầu sữa kỳ diệu ấy của người mẹ. Ôi! Tình yêu của người mẹ thật như “Suối trong nguồn” mà suốt cả cuộc đời chúng em không bao giờ đền đáp được.

Bài 59

Đề bài: Viết về lợi ích một loại cây mà em biết.

Có lẽ đối với mỗi học sinh như chúng em, cây bàng là một trong những loài cây gắn bó với nhiều kỉ niệm. Cây bàng đem lại rất nhiều lợi ích cho con người. Không chỉ là đem lại bóng mát vào những ngày hè nắng nóng. Thân cây bàng đã trở thành nhà của rất nhiều những chú chim nhỏ. Những tiếng chim kêu ríu rít khiến cho không gian làng quê

thêm nhộn nhịp, vui tươi hơn. Quan trọng nhất là đối với những đứa trẻ như chúng em, cây bàng giống như một người bạn gần bó và thân thiết vậy. Chắc hẳn sân trường nào mà không có sự có mặt của loài cây ấy. Cùng với cây phượng vĩ, cây bàng lãng thì cây bàng cũng gần bó không kém phần thân thiết với mỗi cô cậu học trò. Lá bàng ép trong trang vở như một món đồ kỉ niệm của tuổi học trò. Quả bàng trong những giờ ra chơi là vũ khí đặc lực để những cậu học trò nghịch ngợm “chiến đấu” với nhau. Còn riêng em, nó chính là người bạn đã cất giữ thật nhiều kỉ niệm của em về bà ngoại. Những kỉ niệm rất đổi thân thương. Tuy bà đã không còn nữa, nhưng mỗi lần về quê nhìn thấy cây bàng là em lại nhớ đến hình ảnh hiền từ của bà khi quạt cho em ngủ, khi kể cho em những câu chuyện cổ tích xưa, khi cùng bà ăn bữa cơm gia đình đầy ấm cúng. Biết bao kỷ niệm thật đẹp và đáng trân trọng.

Bài 60

Đề bài: Tả lại con đường đến trường của em.

Bài làm

Từ nhà đến trường em có thể đi qua nhiều ngã khác nhau nhưng em thích nhất vẫn là đi qua đoạn đường Nguyễn Du.

Đoạn đường này ngắn và hẹp. Lòng đường được hàng me xanh rờn hai bên đường che mát. Buổi sớm em đi học các vòm me đan vào nhau tưởng như chúng chụm đầu trò chuyện. Những cành me thả lá xuống mặt đường trắng nhựa xám. Một làn sơn vàng giữa lòng đường chia hai phần cho xe chạy ngược chiều nhau. Xe máy, xe đạp tấp nập trên mặt đường trơn bóng. Đến khúc có những ổ gà lồi lõm thì xe chạy chậm lại, bốp còi to to... Em và các bạn đi rất thoải mái trên lề đường trắng xi măng. Nhiều nhà cao tầng đẹp để chen vai nhau đứng sừng sững. Đó là các cơ quan, cửa hàng. Đặc biệt, đoạn đường em đi qua có Bru điện Thành phố lúc nào cũng có đông người ra vào nhận đồ, gửi hàng. Có lần, mẹ em đã đến đây nhận hàng, quà. Buổi sáng, em đi dạo. Lá me trút như mưa lên tóc, lên vai làm em rất thích. Vì đã đi lại nhiều lần nên đoạn đường này thật quen thuộc đối với em. Em nhớ từng viên gạch, từng gốc me thân thiết.

Em yêu quý con đường đi đến trường. Sáng nào đi học, em cũng thấy đường sạch, đó là nhờ các cô chú làm vệ sinh. Em và các bạn bảo nhau không xả rác bừa bãi để con đường luôn sạch đẹp.

Bài 61

Đề bài: Tả lại con đường đến trường của em

Con đường đến trường với chúng em ngày nay có lẽ chẳng còn nhiều khó khăn nữa. Nhưng đối với chúng em, nó để lại rất nhiều kỉ niệm. Đó là những ngày tháng không ngại nắng mưa đạp xe đến trường cho kịp giờ học. Hay những buổi tan trường cùng nhóm bạn vừa đạp xe vừa trò chuyện trên con đường ấy.

Con đường đến trường của tôi không còn là con đường đất đỏ như trong câu chuyện xưa cũ của bà của mẹ. Nó được đổ bê tông phẳng băng, không có nét uốn lượn mềm mại hay quanh co. Hai bên đường, nhà cửa san sát nhau mọc lên. Nào là các cửa hàng bán đồ ăn, quần áo, đồ tạp hóa... Dẫu vậy, vỉa hè vẫn khá rộng đủ chỗ cho người đi bộ đi lại.

Trên đường, xe cộ đi lại cũng khá đông đúc. Những lúc như vậy, tôi luôn ghi nhớ lời mẹ dặn phải chạy xe thật cẩn thận, đi đúng phần đường của mình. Mặc dù ngôi trường không cách quá xa nhà tôi, và đoạn đường mà tôi phải đi cũng không quá dài. Nhưng con đường này, vẫn giống như một người bạn đồng hành của tôi trên hành trình đến trường vậy.

Bài 62

Đề bài: Em hãy tả cây bút chì của em và nói lên những cảm nghĩ của mình.

Bài làm

Vào đầu năm học, mẹ mua cho em đầy đủ các đồ dùng học tập, trong đó có một chiếc bút chì đen mà em rất quý.

Chiếc bút chì của em dài độ một gang tay người lớn, to hơn chiếc đũa ăn cơm một chút. Bên ngoài, được bọc một lớp sơn màu vàng tươi như hoa mướp. Hàng chữ màu sáng bạc nổi bật trên nền vàng chống lóa cả mắt. Em không biết người ta viết chữ gì lên đó. Mẹ bảo: “Bút chì này là hàng ngoại đó con!”. Có lẽ vậy nên em không đọc được hết, chỉ biết được một số chữ cái, trong đó có hai chữ mà mẹ giải thích là kí hiệu về độ mềm cứng của bút chì. Em thích nhất là một đầu có núm tròn tròn màu hồng nhạt dùng để tẩy xóa mỗi khi viết sai.

Cái bút chì đã trở thành người bạn thân yêu của em từ bao giờ em không biết nữa. Nó luôn ở cạnh em mỗi khi học bài, làm bài. Cái bút nhỏ xinh xinh như chiếc bút thần kì diệu trong truyện cổ tích mà em đã được đọc, đã cùng em vẽ nên những bức họa chân dung của bố mẹ, anh chị em và các chú bộ đội ngày đêm canh gác biển trời đất nước thân yêu. Bút chì đã giúp em tìm ra những con số bí ẩn trong những bài toán tìm x, tìm y

và vẽ nên những cảnh đẹp của làng xóm quê em cùng ngôi nhà, mảnh vườn, con đường, hàng cây trước ngõ...

Chiếc bút chì đen của em là vậy đó. Nhỏ nhỏ, xinh xinh và rất hữu ích

Bài 63

Đề bài: Em hãy tả cây bút chì của em và nói lên những cảm nghĩ của mình.

Chiếc bút chì này, bà ngoại đã tặng em nhân dịp em đạt kết quả cao trong kì thi cuối kì.

Nó dài khoảng một gang tay, là một cây bút chì gỗ. Ở bên ngoài, bút được bọc bởi một lớp sơn màu xanh lá cây. Thân bút có in hình những bông hoa nhỏ xíu đủ các loại màu, trông rất đáng yêu. Ở đầu bút có một dòng chữ màu bạc được in nổi viết bằng tiếng Anh. Theo em, đó chính là nhãn hiệu của chiếc bút này.

Khi nhận được chiếc bút này, em cảm thấy rất hạnh phúc và sung sướng. Buổi đầu tiên đi học, em đem cây bút cho Lan - bạn cùng bạn của em xem. Lan đã khen chiếc bút của em rằng nó thật đáng yêu. Vào tiết học mỹ thuật, em dùng chiếc bút này để vẽ tranh. Màu chì khá đậm và sắc nét khiến cho những hình vẽ của em trở nên đẹp hơn rất nhiều. Đến bây giờ, cây bút chì giống như một người bạn thân thiết của em vậy. Em sẽ cố gắng giữ gìn chiếc bút ấy thật lâu vì đó chính là món quà mà bà ngoại đã tặng cho em.

Bài 64

Đề bài: Hãy nói về quê hương em hoặc nơi em đang ở.

Bài làm

Lệ Thủy, đó chính là tên gọi của quê hương em, một vùng chiêm trũng nằm trên dải đất hẹp ven biển miền Trung, đẹp và trù phú lắm.

Vào vụ Đông Xuân, chim én bay về đây nhiều vô kể, có những thửa ruộng cùng một lúc có đến hàng trăm con én chao liệng trên tấm thảm nhung xanh. Dọc những bờ ruộng, cò trắng đứng thành hàng, im phăng phắc. Nhưng chỉ cần nghe tiếng động nào đó như tiếng khua đuôi cá của dân chài lưới thì những chấm trắng ấy vội bốc mình lên không trung, dang rộng hai cánh, trôi thành từng đàn về tận tít trời xa... Đứng ở giữa cánh đồng vào thời điểm lúa đang thì con gái, mới thưởng thức được vẻ đẹp rất nên thơ của cánh đồng. Đẹp nhất là ngắm nhìn những đợt sóng lúa đuổi nhau vội vàng, nhấp nhô lên xuống, giống hệt như một tấm thảm nhung xanh mà ai đó đang tung lên hạ xuống. Người làng

em đi xa, mỗi lần về quê, không ai không dừng lại để ngắm đồng lúa quê mình, để tìm lại ở đây những kỉ niệm của một thời thơ ấu: đẹp, hồn nhiên và ấm áp hương đồng.

Bài 65

Đề bài: Hãy nói về quê hương em hoặc nơi em đang ở.

Bài làm

Quê hương em là một vùng ngoại thành của Hà Nội. Nếu ai có dịp đến thăm, chắc hẳn sẽ cảm thấy thích thú với phong cảnh và con người nơi đây. Hẳn ít có vùng làng quê ven Hà Nội nào còn giữ được những cánh đồng lúa bát ngát. Cứ mỗi mùa gặt đến, em lại cảm thấy say mê cái mùi lúa thơm ngọt ngào. Cứ mỗi buổi chiều về, em lại cùng nhóm bạn trong xóm rủ nhau đi thả diều. Từng làn gió đưa những chiếc diều bay xa và bay cao. Không chỉ có vậy, con người nơi đây cũng rất hiếu khách. Mọi người luôn quan tâm và hỏi han nhau, giúp đỡ nhau khi gặp khó khăn hoạn nạn. Em cảm thấy dường như đó chính là nét tính cách chung của con người Việt Nam rồi vậy. Khi xã hội càng phát triển, nhiều ngôi nhà cao tầng đã mọc lên thay thế cho những ngôi nhà mái ngói đơn sơ. Nhưng có lẽ tình yêu với quê hương sẽ luôn còn mãi.

Bài 66

Đề bài: Kể về tổ của em.

Bài làm

Lớp em được chia thành ba tổ, mỗi tổ ngồi 3 dãy bàn khác nhau trong lớp. Trong đó, tổ em là tổ 1, cũng chính là tổ ngồi ngoài cùng. Tổ em có tổng cộng mười hai thành viên. Cả tổ có 6 chiếc bàn gỗ xếp thẳng hàng nhau, bàn nào đều cách bàn ấy không khoảng nhất định. Cứ 2 bạn ngồi một bàn, ngồi cạnh em là bạn Linh, cũng chính là tổ trưởng. Bạn ấy là người đôn đáo công việc của tổ, lại còn học rất giỏi nữa. Nhờ có bạn đốc thúc, nhắc nhở mà thi đua của tổ đã vượt lên trông thấy. Ngồi bàn đầu là hai bạn Hùng và Tuấn trông có vẻ nhỏ con nhất tổ em, ấy thế mà hai cậu ấy khỏe lắm nhé, chẳng kém gì ai đâu. Tiếp theo đó là Hoa, Lan, em, My, Ngọc, Hải, Sơn, Nga, Hoàng. Mỗi bạn đều vô cùng chăm học, tích cực đóng góp cho các hoạt động của tổ. Các thành viên trong tổ em đều rất đoàn kết, giúp đỡ nhau không chỉ trong học tập mà còn trong các hoạt động của trường, của lớp nữa. Em rất yêu quý tổ mình, em sẽ cố gắng cùng các bạn đưa tổ ngày càng đi lên.

Bài 67

Đề bài: Kể về tổ của em.**Bài làm**

Lời của em được chia làm bốn tổ. Mỗi tổ gồm mười thành viên. Em được cô giáo phân công ngồi ở tổ một, nằm gần cửa lớp. Mỗi bàn gồm hai bạn, cô giáo thường sắp xếp một bạn nam cạnh một bạn nữ để các bạn không nói chuyện trong giờ học. Em được phân công ngồi cùng Hùng và có nhiệm vụ kèm bạn học bài. Trong buổi sinh hoạt đầu năm, cô giáo yêu cầu các thành viên trong tổ bầu cử tổ trưởng. Các thành viên trong tổ đều đồng ý bầu em làm tổ trưởng. Trách nhiệm của một tổ trưởng thật nặng nề. Nó khiến em phải cố gắng học tập, nghiêm túc để làm gương cho các bạn. Tuy vậy, em cũng cảm thấy rất tự hào và vui vẻ khi các bạn đều thực hiện tốt những nội quy khi được em nhắc nhở. Cuối năm, trong cuộc bầu chọn danh hiệu tổ xuất sắc nhất, tổ của em đã vinh dự giành được giải thưởng. Điều đó đã trở thành động lực to lớn để chúng em tiếp tục cố gắng hơn nữa.

Bài 68**Đề bài: Kể về gia đình của em.****Bài làm**

Gia đình em có tất cả 4 người, gồm bố, mẹ, em và em gái của em. Bố em năm nay bốn mươi tuổi nhưng trông bố còn trẻ và đẹp trai lắm. Công việc của bố là làm nhân viên tại một công ty lớn, mỗi ngày đều về nhà lúc 5 giờ chiều. Có những hôm phải tăng ca, bố đều về rất muộn nên em thương bố lắm. Mẹ em là một người phụ nữ xinh đẹp dù rằng đã gần bốn mươi. Mẹ là một bác sĩ, vậy nên mỗi khi trong nhà ai bị bệnh là chẳng cần phải ra ngoài khám làm gì cả. Không chỉ vậy đâu, mẹ em còn rất đảm đang nữa, món nào mẹ nấu cũng đều ngon cả, nhà em ai cũng thích. Em năm nay đang học lớp 3 tại trường Tiểu học gần nhà, còn em gái em thì mới học mẫu giáo năm ngoái thôi. Bé con ấy đáng yêu và dễ thương lắm, lúc nào cũng cười thật tươi, thật vui vẻ khiến ai cũng thích cả. Gia đình em lúc nào cũng hòa thuận vui vẻ, mỗi ngày thưởng thức những món ăn ngon mẹ làm, căn nhà nhỏ luôn tràn ngập tiếng cười hạnh phúc. Em rất yêu gia đình mình.

Bài 69**Đề bài: Kể về gia đình của em.****Bài làm**

Gia đình đối với mỗi người đều vô cùng quan trọng. Và với em cũng vậy. Gia đình em gồm năm người: bố, mẹ, hai chị và em. Bố em năm nay đã 46 tuổi và là một bác sĩ. Trong những ngày tháng đất nước phải đối mặt với dịch bệnh Covid-19 vừa qua, bố đã phải tạm xa gia đình, ở lại bệnh viện để chữa bệnh cho mọi người. Những lúc ấy, cả nhà đều rất nhớ bố. Còn mẹ em là một cô giáo dạy môn Ngữ Văn. Đối với cả nhà, mẹ là một người phụ nữ xinh đẹp, hiền dịu và đảm đang. Em rất thích ăn những món ăn mà mẹ nấu. Chị cả của em năm nay đã là sinh viên đại học, trong tương lai chị sẽ trở thành một luật sư. Chị thứ của em thì vẫn đang là học sinh lớp 8. Còn em vì là em út nên được chiều nhất nhà. Gia đình em rất yêu thương nhau. Em cũng hy vọng dịch bệnh sẽ sớm qua đi để bố sớm trở về bên mọi người.

Bài 70

Gia đình - hai tiếng thật thân thương. Gia đình em sống tại vùng ngoại thành của thủ đô Hà Nội. Trong gia đình gồm có năm người: ông nội, bố, mẹ, chị gái và em. Ông nội của em năm nay đã bảy mươi tuổi. Ông là cán bộ đã về hưu. Tuy tuổi đã cao nhưng ông vẫn còn rất khỏe mạnh. Cả bố mẹ em đều đang là giáo viên của một trường Trung học cơ sở của huyện. Chị gái em thì vẫn đang là học sinh. Chị đang học lớp 11, trường THCS Nguyễn Tất Thành. Chị gái em học rất giỏi. Ở nhà, chị là người chiều chuộng và quan tâm em nhất. Còn em đang là học sinh lớp 3 của trường Tiểu học (tên trường). Em rất yêu quý mọi người trong gia đình. Nhưng người em yêu nhất là mẹ.

Bài 71

Trong gia đình em gồm có ba người: bố, mẹ và em. Bố em năm nay ba mươi lăm tuổi, bố là một kiến trúc sư. Mẹ em năm nay ba mươi ba tuổi, mẹ là giáo viên dạy môn Ngữ Văn. Hằng ngày, mẹ đều dậy rất sớm để chuẩn bị bữa ăn sáng cho cả gia đình. Bố thì có nhiệm vụ là đánh thức em dậy và đưa em tới trường. Còn em hiện đang là học sinh lớp 3 trường Tiểu học (tên trường). Trong các môn học em thích nhất là môn Toán. Mọi người trong gia đình em đều rất yêu thương nhau.

Bài 72

Gia đình nhỏ bé của em gồm bốn người: bố, mẹ, em và em trai. Bố chính là trụ cột của cả gia đình. Năm nay bố 40 tuổi, hiện bố em đang là một cảnh sát. Công việc hằng ngày của bố rất bận rộn nên ít khi có thời gian ở nhà. Nhưng em vẫn cảm thấy rất tự hào khi có một người bố đang ngày đêm bảo vệ trật tự cho mọi người. Người gần bó nhất với hai chị em không ai khác chính là mẹ. Mẹ em năm nay 38 tuổi, nhưng đối với em mẹ vẫn

còn rất trẻ và xinh đẹp. Hai chị em thích nhất là ăn những món ăn tuyệt cú mèo do mẹ nấu. Người em yêu nhất trong gia đình không ai khác là em trai của em. Năm nay, em mới có năm tuổi thôi. Nhưng lại vô cùng trưởng thành, biết giúp mẹ nhiều công việc nhỏ bé trong nhà. Còn em đang là một học sinh lớp 3 của trường Tiểu học (tên trường). Em rất thích học môn Toán và Tiếng Việt. Đối với em, mỗi ngày đi học là một ngày vui. Dù bố mẹ phải bận công việc, hai chị em phải bận học tập. Nhưng trong gia đình em, mọi người đều rất yêu thương nhau.

Bài 73

Đề bài: Tả một người bạn mà em mới quen.

Trong lứa tuổi học trò ai cũng đã từng có bạn. Tôi có quen được rất nhiều bạn, bạn nào cũng hiền và tốt cả. Nhưng trong số bạn đó tôi đã tìm ra một người bạn tri kỉ đó là Khánh Linh.

Năm nay Linh trạc tuổi với tôi, nhưng Linh cao hơn tôi một cái đầu. Bạn có mái tóc dài đen và dày kì lạ ôm sát với khuôn mặt đều đặn của Linh, vàng trán cao và rộng lộ ra vẻ thông minh của Linh khi làm bài. Đôi môi đỏ son luôn luôn nở nụ cười với tôi. Mỗi khi cười bạn để lộ hàm răng trắng tinh như ngọc trai đều và thẳng như hạt bắp. Núp dưới đôi chân mày vòng nguyệt của Linh là đôi mắt long lanh, to và sáng luôn nở nụ cười với tôi. Thân hình mảnh mai, dong dỏng.

Mỗi sáng đi học, cô học trò bé nhỏ này mặc một bộ đồng phục, áo trắng váy xanh, khăn quàng đỏ thắm tung bay trong gió lộ ra vẻ sạch sẽ của bạn mỗi khi đi học. Ở nhà Linh là con ngoan, còn ở lớp Linh là trò giỏi. Mỗi lần thầy cho những bài toán khó, bạn đều xung phong lên giảng. Môn nào cũng vậy Linh đều cố gắng nghe giảng và phát biểu xây dựng bài học. Ra chơi, chúng tôi chơi với nhau rất vui vẻ và trò chuyện với nhau. Có lần tôi bị vấp ngã bà là người nắm tay tôi dẫn tôi đến phòng y tế. Chúng tôi đã khắc 4 chữ ở dưới gốc cây rằng "Chăm ngoan, Học giỏi" cuối cùng những bài kiểm tra của tôi và Linh đều đạt điểm 9, điểm 10. Bạn còn tham gia cuộc thi văn hay chữ tốt ở trường tuy không đạt giải nhưng trên khuôn mặt của bạn vẫn nở nụ cười. Có lần tôi để quên sách ở nhà, nhưng ngạc nhiên bạn là người đã nhận lỗi thay tôi. Mỗi lần cô giao bài tập về nhà bạn luôn luôn làm bài đầy đủ. Bạn hay giúp đỡ mọi người, khi thấy ai gặp khó khăn bạn đều giúp đỡ. Ở nhà bạn còn phụ giúp mẹ làm những công việc nội trợ như là: trông em, lau nhà, quét nhà, giặt đồ... mà không bỏ đi chơi.

Tuy nhà Linh rất nghèo nhưng bạn vẫn cố gắng phấn đấu học giỏi. Mỗi sáng đi học, Linh đều qua nhà tôi gọi đi học. Trong một lần thi chạy ở trường, dẫn đầu là Linh, thứ hai là tôi, bỗng tôi bị vấp ngã, Linh đã không giúp đỡ tôi mà một mạch chạy tới đích. Thấy vậy, em liền không chơi với bạn nữa. Ra về lần nào Linh cũng về với tôi, nhưng hôm nay Linh đã đi với người khác, giận nhau được mấy tuần rồi lại thấy nhớ. Bạn là người bạn tốt của mình, luôn giúp đỡ mình trong học tập, chỉ vì một chuyện nhỏ như vậy mà giận nhau làm mất tình bạn của hai người. Mới tí mà thấy nhớ: nhớ dáng đi yêu kiều, thiết tha của bạn, nhớ mái tóc dài và đen kì lạ, nhớ giọng nói lạnh lớt của bạn. Rồi một ngày tôi đến xin lỗi bạn, Linh nói: Minh mới là người phải xin lỗi bạn. Rồi tình bạn của Linh và tôi lại như cũ.

Thử hỏi những vì sao lấp lánh trên bầu trời, tình bạn và sao xa thứ nào quý nhất, sao xa khế lắc đầu: Tình bạn là một thứ thiêng liêng nhất. Bạn Linh là một người bạn tốt. Em hứa sẽ giữ chặt tình bạn này và mãi mãi sẽ không để nó bị tan rã.

Bài 74

Tết năm ngoái, em được ba mẹ dẫn lên nhà bác cả chơi. Nhà bác cả ở xa nhà em lắm, ở tận Hà Nam. Ba bảo rằng Hà Nam là miền Bắc rồi nên giọng nói cũng sẽ khác quê mình. Chuyến đi chơi đó em đã quen được một người bạn mà cho đến nay em vẫn nhớ về bạn ấy như lần đầu gặp mặt.

Bạn ấy tên An, là hàng xóm của bác cả em. Bác cả bảo bạn ấy thường xuyên qua đó chơi với cu Bin. Hôm đó An cũng sang chơi thì em và ba mẹ tới. Gặp An, em ấn tượng với giọng nói miền Bắc rất nhẹ nhàng và tình cảm. Em và An đều cùng tuổi với nhau, năm nay đều học lớp 5, chuẩn bị bước sang lớp 6.

Lần gặp đó em rất quý mến An vì nụ cười rất tươi và ngọt ngào. Hôm đó An ở lại ăn cơm với nhà bác cả. Em và An đã cùng nhau vào bếp xem bác làm món sườn xào chua ngọt. Hai đứa rất thích thú ngắm nhìn bác và thi thoảng lại nhìn nhau. Mái tóc của An dài và mượt, dài hơn tóc của em nhiều và tết bím ở hai bên nhìn như cô công chúa xinh đẹp. An rất nhẹ nhàng với những người xung quanh, từ đi lại, ăn nói và hành động. Tuy vậy, cô bạn lại rất nhí nhảnh và hay làm trò cho cu Bi chơi. Cu Bi cũng rất quý An và cứ đòi theo An ra ngoài chơi.

Hôm đó An dẫn em sang nhà bạn ấy chơi. Em rất thích thú khi được ngắm nhìn căn phòng nhỏ xinh đẹp, gọn gàng của An. Tuy đều là con gái nhưng An lại ngăn nắp hơn

em rất nhiều, em thật ngưỡng mộ bạn ấy. Chúng em cùng ra vườn ngắm nhìn từng luống rau cải đang trở bắp và cuộn chặt mình, phơi mình dưới ánh nắng của mùa xuân.

An Tả về chuyện học tập của bạn và cố gắng đạt danh hiệu học sinh giỏi Toán vào cuối năm. Em nhìn vào những tấm bằng khen trên tường đã cảm nhận được rằng An là cô học trò chăm chỉ và học hành giỏi giang. Em rất khâm phục bạn ấy.

An dẫn em ra ngoài cánh đồng lúa bao la, bây giờ lúa đang nhú lên từng cây non và xanh mướt còn vương lại một chút hơi sương mỏng manh. Em thích ngắm nhìn khung cảnh này, bên cạnh một người bạn vừa mới quen.

An hứa có dịp sẽ ghé thăm nhà em chơi nếu bác cả về quê. Em cứ hi vọng và hi vọng có ngày đó, được gặp lại An. Thi thoảng chúng em vẫn gửi thư cho nhau Tả về những dự định và thành tích học tập cho nhau nghe.

Bài 75

Đề bài: Tả lại ngôi nhà của gia đình em

Mỗi một con người sinh ra đều có một nơi để lớn lên, trưởng thành, là nơi đầu tiên chứng kiến những bước đi chập chững đầu đời, là nơi in dấu nhiều kỉ niệm khó phai mờ. Đó là nhà. Em cũng có một ngôi nhà rất đẹp, em rất yêu quý ngôi nhà của em. Em đã từng nghe câu thơ: “Nhà em treo ảnh Bác Hồ/ Bên trên là một lá cờ đỏ tươi”. Nhà em không treo ảnh Bác Hồ, ba em có mấy quyển sách tư liệu về Bác mà thôi. Ba bảo rằng ngôi nhà được xây dựng cách đây 10 năm, lúc em mới chào đời, nhưng được sửa lại cách đây 5 năm nên nhìn khang trang và đầy đủ tiện nghi hơn rất nhiều. Bên ngoài ngôi nhà em được sơn màu xanh lá cây, đây là màu mà em yêu thích nhất, nó gọi lên cảm giác thanh mát, dịu nhẹ. Còn bên trong được sơn màu vàng nhạt. Ba bảo màu vàng tượng trưng cho sự ấm áp, vì ba luôn mong gia đình mình hạnh phúc, ấm áp như chính ngôi nhà của mình. Ngôi nhà gia đình em có bốn phòng, một phòng khách ngay ở giữa rất rộng, hai phòng ngủ của ba mẹ và của hai chị em em, còn lại là phòng bếp với đầy đủ tiện nghi. Căn phòng khách gia đình em có đặt một bộ bàn ghế màu đất. Đó là nơi mà hai chị em em vẫn hay vui đùa những lúc ba mẹ vắng nhà.

Bài 76

Đề bài: Viết một bức thư ngắn kể về những điều em biết về thành phố hoặc nông thôn

Nga thân mến!

Năm ngoái, mình được về quê Nga chơi, nên mình đã biết về quê của Nga rồi đấy. Còn Nga nói là chưa hề lên thành phố lần nào phải không? Vậy nên hè này, Nga ráng lên mình chơi nhé. Lúc đó, mình sẽ dẫn Nga đi chơi công viên, vào cung thiếu nhi. Rồi sau đó chúng mình sẽ vào viện bảo tàng của tỉnh xem những hiện vật lịch sử trưng bày ở trong đó. Thích lắm Nga ạ! Nếu Nga muốn đọc sách thì mình có thể Nga đến thư viện thành phố. Mình sẽ mượn cho Nga nhiều truyện tranh, từ truyện “Đô-rê-mon” đến “Thám tử lừng danh Conan” hay “Pô-kê-môn” hoặc “Sa-lô-môn”... Thư viện rất rộng nên sách nào cũng có. Mình biết Nga là một cô bé thích đọc truyện, thế nào mình cùng cố gắng giúp Nga thỏa mãn được cái sở thích ấy. Sắp đến hè rồi, cố gắng thu xếp lên chỗ mình. Hẹn gặp vào khi đó nhé!

Bạn thân

Song Hương

Bài 77

Quảng Ninh, ngày... tháng... năm 20...

Phương Thi thân mến,

Mình vừa mới được mẹ cho đi thăm chị mình đang học ở trên thành phố Hồ Chí Minh đấy. Thế nên, mình muốn viết bức thư này để kể lại cho bạn nghe về thành phố lớn nhất cả nước nhé!

Chúng mình đều là dân ở thôn quê nên lần đầu tiên lên thành phố không tránh khỏi ngỡ ngàng. Dọc các con đường mình đi qua, người và xe cộ đông đúc như đi dự hội. Những hàng cây cổ thụ hai bên đường cao vút tỏa bóng xuống lòng đường mát rượi. Đường phố thật là đẹp! Con đường nào cũng rộng thênh thang, lại được trải nhựa phẳng lì. Ngã tư trên đường đều có đèn tín hiệu để điều chỉnh tốc độ cho các phương tiện giao thông. Một điều mà mình thấy rõ nhất là việc thực hiện luật đi đường của người dân thành phố rất tốt. Họ tự giác chấp hành theo chỉ dẫn của tín hiệu đèn: đi, dừng, rẽ trái, rẽ phải. Họ đều thực hiện nghiêm túc lắm. Chứ không phải như ở quê mình tự tiện muốn đi thì đi, muốn dừng thì dừng, muốn rẽ đâu thì rẽ. Đông người và xe cộ như thế mà rất ít những vụ tai nạn. Còn nhà cửa ở đây thì đẹp lắm. Nhiều nhà cao tầng san sát nhau vươn cao lên tít

trời xanh. Các tòa nhà đều có thang máy để di chuyển nhanh hơn. Cuộc sống thật là sôi động, nhộn nhịp.

Mình và bạn hẹn nhau cùng đến thăm thành phố này vào một dịp gần nhất nhé?

Bạn của cậu

Hồng Hạnh

Bài 78

Thu Hà thân mến,

Bây giờ, tớ mới biết thế nào là nơi thành thị. Hè vừa rồi, tớ được ba cho lên thành phố chơi bố ngày ở nhà dì Mai - chị gái của bố. Suốt ba ngày, tớ đã được dì Mai cho đi mấy vòng khắp thị xã. Đi đến chỗ nào, tớ cũng đều thấy nhà cửa san sát nhau chạy dọc theo các đường. Chủ yếu là các nhà cao tầng và hầu như nhà nào cũng là những cửa hiệu, bày bán đủ các loại mặt hàng. Các con đường đều được đổ nhựa phẳng lì. Buổi tối, tớ cùng các chị - con gái của dì Mai đi chơi chợ đêm. Đèn điện sáng trưng hai bên đường. Khu chợ đêm nhộn nhịp, với rất nhiều hàng ăn. Tớ được các chị dẫn đi ăn rất nhiều món ngon. Thành phố thật nhộn nhịp cậu ạ!

Đó là những gì tớ biết sau một lần được đến thăm thành phố. Tớ rất mong một ngày nào đó, chúng mình sẽ cùng nhau đến đây.

Bạn của cậu

Mai Anh

Bài 79

Vân Anh yêu dấu,

Nghỉ hè vừa rồi, tớ được mẹ cho đi ra thủ đô Hà Nội tham quan. Lần đầu tiên tớ được đến thăm một thành phố lớn như vậy, nên cảm thấy vô cùng thích thú. Hà Nội rất rộng lớn, có nhiều con đường. Con đường nào cũng có xe cộ đi lại tấp nập. Đặc biệt là ở đây có rất nhiều xe ô tô. Hai bên đường là các cửa hiệu trưng bày những món hàng vô cùng đẹp mắt. Mẹ đã cho mình đi ăn phở - món ăn đặc sản của Hà Nội mà chúng mình đã từng được nghe cô giáo kể. Quả thật giống như lời của cô giáo, rất ngon Mai Anh ạ! Sau đó, tớ còn được đến thăm một số nơi nơi như: Văn Miếu Quốc Tử Giám, Lăng Bác Hồ, Hoàng Thành Thăng Long... Nơi nào cũng đẹp cả. Thủ đô của nước mình đẹp lắm! Tớ mong rằng một ngày nào đó có thể cùng cậu đến đây tham quan.

Bài 80

Lệ Thủy, ngày 20 tháng 11 năm 2019

Nguyệt Cầm thân mến!

Mình viết thư thăm bạn đây. Đạo này bạn vẫn mạnh khỏe chứ? Mình nghe mẹ kể về bạn nhiều lắm. Chưa gặp bạn mà mình đã cảm mến bạn rồi. Hè này, mẹ bảo rằng dì Hồng sẽ đưa bạn từ thành phố về nhà mình chơi. Mình rất háo hức mong chờ đến lúc đó.

Quê mình là vùng đồng bằng thẳng cánh cò bay, có thể nói là rất trù phú. Đứng ở đường làng mà nhìn ra cánh đồng vào ngày mưa thì thích lắm. Màu vàng trải dài cả tầm mắt. Trên các thửa ruộng, những chiếc máy tuốt lúa chạy ầm ầm, tung những cọng rơm lên trời. Những chiếc xe bò hồi hải bánh chuyển thóc về sân phơi, trông thật nhộn nhịp. Ở thôn quê bạn bị nhất vẫn là những ngày thu hoạch. Tuy vất vả nhưng nét mặt ai cũng toát lên vẻ phấn khởi, tươi vui như đi dự hội vậy. Bạn mà xuống đây chơi, mình sẽ dẫn bạn đi tham quan khắp nơi để biết nhiều hơn về thôn quê. Mình dừng bút đây. Chờ tin bạn nhiều.

Bạn gái

Ngô Yến Ngọc

Bài 81

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày... tháng... năm 20...

Nam thân mến!

Đã lâu chúng mình chưa gặp nhau. Đạo này bạn vẫn khỏe và học tập tốt phải không? Tuần qua, mình cùng bố mẹ về quê giỗ ông. Mình sẽ kể cho bạn nghe về nông thôn nhé! Thích thú lắm!

Quê mình là một vùng nông thôn yên bình. Vườn cây xanh um theo tầng. Sát đất có những luống rau đủ loại, cao bằng chân người. Cao hơn nữa là những cây trái bốn mùa. Chót vót trên cùng là những chiếc lược dừa khổng lồ, đung đưa trong gió. Mình thường được đi ghe trong các lạch nước, thích vô cùng. Dòng nước màu nâu đất, nặng phù sa bồi đắp cho những ruộng lúa tốt tươi, cò bay thẳng cánh. Chiều chiều, trên bãi đất trống cạnh bến phà, mình cùng các bạn đồng trang lứa tha hồ đá bóng hoặc thả diều. Không

khí nơi đây vô cùng trong lành và mát mẻ. Gió chiều thoang thoảng đưa mùi khói của lá dừa bắc bếp, thổi cơm ở nhà ai đó đã cho mình một mùi vị đặc biệt, có lẽ đó là mùi vị của quê hương.

Mong bạn có dịp về thăm quê mình. Chắc chắn bạn sẽ cảm thấy quê hương mình đẹp lắm! Mình xin tạm dừng bút. Hẹn thư sau nhé!

Chúc bạn khỏe!

Bạn của Nam

Hoàng

Bài 82

Khánh Chi thân mến!

Đạo này tình hình học tập của bạn như thế nào? Khi đọc được thư bạn kể về thành phố bạn đang sống, mình đã cảm thấy muốn đến thăm bạn. Hôm nay, mình viết thư này cũng để kể cho bạn nghe về làng quê mình đang sống.

Vùng quê của mình là vùng đồng bằng trù phú. Đứng ở đường làng mà nhìn ra cánh đồng vào ngày mùa thì thích lắm. Màu vàng trải dài hút cả tầm mắt. Trên các thửa ruộng, những chiếc máy tuốt lúa chạy ầm ầm, tung những cọng rơm lên trời. Những chiếc xe bò hối hả lăn bánh chuyển thóc về sân phơi, trông thật nhộn nhịp. Thôn quê bạn bị nhất vẫn là những ngày thu hoạch, tuy vất vả nhưng nét mặt ai cũng toát lên vẻ phấn khởi, tươi vui.

Vui nhất là cứ mỗi buổi chiều, mình và các bạn trong thôn thường tụ tập với nhau chơi thả diều, đá bóng hoặc bắt châu chấu cho chim ăn. Chúng mình chơi với nhau đoàn kết và vui vẻ lắm. Khi nào được nghỉ hè, Chi hãy xin bố mẹ đưa về đây thăm mình nhé.

Cuối thư, mình chúc bạn giành được kết quả cao cuối năm học và hy vọng chúng mình sẽ sớm gặp lại nhau.

Bạn gái

Thu Yến

Bài 83

Hà Anh yêu dấu,

Hằng năm, cứ đến hè là tớ lại được bố mẹ cho về quê ngoại chơi. Quê hương của tớ là một vùng đất thanh bình và yên ả. Mỗi sáng, bà ngoại thường dắt tớ ra đồng để ngắm nhìn khung cảnh quê hương. Những hạt sương sớm còn đọng trên cỏ non xanh biếc. Lúc này, mặt trời chưa nhô lên hẳn mà vẫn còn lấp ló sau lũy tre làng. Xa xa, tận trong làng, tiếng gà, tiếng vịt và cả tiếng trâu bò... kêu rộn lên đòi ăn. Khói từ các mái nhà bốc lên, quện với vị phù sa theo gió từ sông thổi vào nghe ngai ngái, ấm nồng và thân thuộc. Lúc tớ cùng bà ngoại về nhà thì mặt trời đã lên cao, tỏa ánh nắng xuống vật vạt. Cây cối khắp nơi đều tràn trề sức sống. Con đường làng cũng nhộn nhịp người qua lại. Người đi làm, người đi chợ... Ai cũng bận rộn với công việc của mình. Cậu có thấy thích quê của tớ không? Hãy kể cho tớ nghe về nơi cậu sống nhé.

Bạn của cậu

Thanh Trúc

Bài 84

Đề bài: Kể về một người mà em quý mến nhất (ông bà, cha mẹ, hàng xóm...)

Ông nội em là người mà cả gia đình đều kính trọng. Ông cũng là người gần gũi nhất với em.

Ông em năm nay tuy đã ngoài bảy mươi tuổi nhưng đi lại còn rất nhanh nhẹn. Vóc người dong dỏng cao. Ông thường mặc bộ âu phục màu xanh lam khi đi đây đi đó. Mái tóc ông đã gần bạc hết, lúc nào cũng cắt cao và chải vuốt rất gọn gàng. Đôi mắt ông không còn tinh anh như trước nữa nhưng ông thích đọc báo, xem tivi. Những lúc ấy ông phải mang kính, chăm chú một cách tỉ mỉ. Đôi bàn tay ông toàn xương xương và chai sần vì những năm tháng lao động vất vả.

Những ngày thơ ấu, em được sống trong tình thương bao la của ông, được che chở, được dắt dìu. Ông luôn quan tâm đến cái ăn cái mặc, việc học hành của em. Bữa ăn, ông thường bỏ thức ăn ngon cho em. Ông vui khi em chóng lớn, học hành tiến bộ. Ông luôn lo lắng cho tất cả mọi người trong gia đình, nhắc nhở công việc làm ăn của bố mẹ em. Ông là chỗ dựa tinh thần cho cả nhà. Nhờ có ông mà mỗi thành viên trong gia đình đều vững bước đi lên. Chẳng những ông quan tâm đến gia đình mà còn quan tâm đến tình làng nghĩa xóm. Ông hay giúp đỡ người nghèo khó, người không may mắn trong cuộc

sống. Ông thường lấy những câu chuyện đời thường thể hiện điều nhân nghĩa để giáo dục cả nhà. Bởi vậy nên mọi người lúc nào cũng yêu quý ông.

Tấm lòng nhân ái của ông là ngọn đuốc soi sáng tâm hồn. Ông đã truyền thêm sức mạnh cho em vững bước đi lên trên con đường học tập. Gia đình em luôn tôn kính, làm theo những gì ông mong muốn. Em vẫn thường quanh quẩn bên ông, lúc thăm vườn cây, khi bắt sâu, nhổ cỏ giúp ông. Em thầm mong sao ông em sẽ mãi khỏe mạnh.

Bài 85

Ông ngoại em là người mà em yêu mến nhất. Ông rất gần gũi và chăm nom em trong cả quãng đời thơ ấu.

Ông em năm nay đã bảy mươi hai tuổi. Ông có vóc người gầy gầy, nhưng đi lại vẫn còn nhanh nhẹn. Hằng ngày ông thường mặc bộ đồ bà ba màu xám trông rất sạch sẽ. Khi đi đâu thì ông mặc quần tây áo sơ mi. Khuôn mặt ông gầy gầy, xương xương vì ông phải trải qua bao nhọc nhằn, vất vả. Tóc ông bạc gần hết, chải ngược ra sau để lộ vàng trán cao cao, hằn in nhiều nếp nhăn. Đôi mắt ông còn rất sáng. Mỗi tối ông thường xem tivi, chương trình thời sự. Đôi bàn tay xương xương và rám nắng của ông minh chứng một điều ông đã phải trải qua những tháng ngày vất vả để nuôi con cháu. Thế nhưng, hiện giờ đôi bàn tay ấy vẫn còn rất nhanh nhẹn. Mỗi buổi chiều ông thường xách nước tưới cây kiềng và chăm sóc cây, đó là một thói quen mà ông không thể bỏ được. Vườn cây của ông mùa nào quả nấy. Mỗi lần về thăm ngoại, chúng em tha hồ hái ăn mà không hề bị rầy la. Ông em luôn qua tâm đến con, cháu. Ông luôn nhắc nhở từng li, từng tí, ông còn dạy chúng em biết yêu thương và quan tâm đến mọi người xung quanh. Ông đối xử tốt với những người trong xóm nên ai cũng quý ông.

Thương ông, em mong ông khỏe mạnh sống thật lâu. Ông như bóng mát của cây đa để cho con cháu làm chỗ dựa và phấn đấu vươn lên trong học tập trong cuộc sống.

Bài 86

Bà nội của em năm nay đã bảy mươi tư tuổi. Nhưng bà vẫn còn minh mẫn và khỏe mạnh lắm.

Bà có dáng người nhỏ nhắn. Mái tóc bà đã bạc trắng nhưng vẫn còn rất dài và luôn được bà búi lên gọn gàng. Khuôn mặt đã in hằn dấu vết của thời gian với nhiều nếp nhăn. Nhìn khuôn mặt của bà, ai cũng cảm thấy yêu mến bởi sự phúc hậu, đặc biệt là đôi mắt hiền từ mỗi khi nhìn những người xung quanh.

Bà rất yêu thương em. Mỗi lần về quê chơi, em thường được bà kể cho nghe những câu chuyện cổ tích hấp dẫn. Em còn rất thích những món ăn thôn quê giản dị của bà nữa. Đặc biệt là những lần hai bà cháu cùng nhau ra vườn chăm sóc vườn rau, bà đã dạy em rất nhiều điều thú vị về thế giới của các loài cây.

Tuy rằng, hiện tại, bà đã không còn sống nhưng em vẫn luôn nhớ đến bà với những tình cảm yêu thương nhất.

Bài 87

Bà ngoại của em năm nay đã bảy mươi tuổi. Bà sống cùng với gia đình em từ khi em còn rất nhỏ.

Bà chính là người chăm sóc em từ cái ăn đến giấc ngủ khi bố mẹ em phải bận làm việc. Nên đối với em, bà có lẽ là người gần bó nhất. Bà em có dáng người không cao lắm. Khuôn mặt phúc hậu với đôi mắt hiền từ. Mái tóc trắng bạc phơ đã được bà cặp gọn. Đôi bàn tay nhỏ nhắn đã vất vả làm lụng cả một đời.

Mỗi khi không phải đi học, em thường ở nhà trò chuyện cùng bà. Lúc đó, bà thường kể cho em nghe những câu chuyện về cuộc sống thời xưa. Thỉnh thoảng, em còn giúp bà làm những việc lặt vặt trong nhà.

Em rất yêu quý bà ngoại của em.

Bài 88

Gia đình em có bốn người ba mẹ và em trai của em nhưng người mà em yêu quý nhất là ba. Ba em năm nay ngoài bốn tuổi nhưng vẫn cơ cằn trang trải cuộc sống cho ba mẹ con. Những nếp nhăn trên tay ba dần dần xếp khít lại hằn sâu vào xương thịt. Mặc dù cuộc sống nhiều khó khăn vô cùng nhưng ba vẫn nỗ lực vượt qua khó khăn. Vì vậy ba luôn là thần tượng trong lòng em và là người em yêu thương nhất.

Bài 89

Trong gia đình của em, ai cũng là người em yêu quý, nhưng người mà em yêu quý nhất đó chính là mẹ của em. Mẹ em năm nay đã ba mươi bảy tuổi. Mẹ có dáng người cân đối, thon thả. Mái tóc của mẹ là tóc xoăn, có màu nâu mượt. Khuôn mặt trái xoan với đôi mắt hai mí, chiếc mũi cao cao và đôi môi đỏ hồng luôn nở nụ cười rạng rỡ là những nét nổi bật. Mẹ em sở hữu làn da trắng hồng tự nhiên. Hằng ngày, mẹ em thường hay mặc những chiếc váy đẹp được cách điệu nhưng không quá diêm dúa.

Mẹ em không những xinh đẹp mà còn rất đảm đang nữa. Hôm nào trong nhà có ai sinh nhật, mẹ thường về sớm để chuẩn bị mọi thứ. Một lần, khi đi học về em đã thấy mùi thơm phức của các món ăn phát ra từ nhà mình rồi. Vào trong nhà, trên bàn ăn thấy bày bao nhiêu là món ăn ngon: Đồ của cà chua, xanh của rau, nâu của thịt bò... Tối hôm đó, nhà em ăn sinh nhật rất vui vẻ. Có lần, trời đổi gió, em bị ốm, sốt cao tới 39 độ, mẹ em rất lo lắng. Mẹ đưa em vào bệnh viện để khám, bác sĩ bảo em bị viêm phổi. Bác sĩ kê đơn thuốc rồi bảo mẹ cho em uống cho đến khi hết sốt. Mẹ chăm sóc em rất ân cần, chu đáo. Sau ngày em bị ốm, mẹ em gầy hẳn đi vì những đêm thức trắng để chăm sóc em.

Em rất yêu mẹ của em. Dù có đi đâu xa, em vẫn luôn nhớ về mẹ của mình. Em thầm hứa sẽ học thật giỏi để không phụ sự chăm sóc, yêu thương của mẹ.

Bài 90

Gia đình là nơi ai cũng muốn về, nơi đây thật ấm áp, chan chứa tình yêu thương. Người đã làm cho gia đình vui vẻ, gần gũi, yêu thương nhau hơn là mẹ em.

Em là con thứ hai trong gia đình, trước em có cả anh trai hơn em những mười lăm tuổi nên chắc ai cũng đoán được mẹ đã ngoài năm mươi. Tuy được xếp vào tốp những người thấp bé, nhẹ cân nhưng ở cơ quan có việc gì khó là mẹ giúp liền. Mái tóc đen của mẹ ngày nào giờ đã ngả sang màu hạt dẻ, đã điểm những sợi tóc trắng, mái tóc ngắn đó ôm lấy khuôn mặt gầy tỏ rõ mẹ là một người nhã nhặn và không cầu kì. Khuôn mặt mẹ đã xuất hiện những nếp nhăn và những đốm tàn nhang nhưng sao chúng lại gần gũi, thân thương đến vậy. Vàng trán cao, gương mặt sáng sủa, đôi mắt sáng long lanh như những vì sao đêm cho thấy mẹ là một giáo viên ưu tú. Đôi môi tím hồng của mẹ luôn nở một nụ cười rạng rỡ làm ai thấy mẹ cũng vui. Mẹ ăn mặc giản dị nhưng toát lên một vẻ thanh cao, thân thiện. Mẹ đã ngoài độ tuổi xuân mà đã sắp lên chức bà nội nên hay bị đau khớp, cả nhà ai cũng muốn đỡ mẹ một tay. Ngoài giờ làm việc ở cơ quan, ở nhà mẹ còn soạn giáo án, đọc thêm sách phục vụ bài giảng trên lớp ngày mai. Em rất kính trọng mẹ nói riêng và các thầy cô giáo nói chung vì họ đã đào tạo ra những người công dân có ích cho xã hội. Tuy bận việc công, việc nhà nhưng tối nào mẹ cũng vào bếp tự tay nấu những món ngon cho cả nhà.

Câu hát: “Từ ngày sinh ra mẹ nâng như trứng, mẹ hứng như hoa” quả là không sai. Mẹ là người đã nâng niu, dạy dỗ, nuôi nấng và cho em bao tình yêu thương. Em biết ơn mẹ nhiều!

Bài 91

Trong gia đình, người chiều chuộng em nhất có lẽ là anh trai của em. Anh em năm nay mười hai tuổi. Anh đang là học sinh lớp 6. Dáng người khá cao, nhưng hơi gầy. Mái tóc cắt ngắn gọn gàng. Khuôn mặt hiền lành.

Anh trai của em học rất giỏi, đặc biệt là môn Toán. Chính vì vậy, em thường nhờ anh giảng bài cho em. Anh giảng bài vô cùng dễ hiểu. Những khi có ai bắt nạt em, anh đều là người đứng ra bảo vệ em. Em rất yêu quý anh trai của mình.

Bài 92

Trong gia đình, người em yêu quý nhất chính là chị gái. Chị em năm nay mười sáu tuổi. Chị của em tên là Thu. Chị đang là học sinh lớp mười một. Dáng người của chị không cao lắm và hơi gầy. Khuôn mặt trái xoan cùng với nước da trắng khiến chị trông rất xinh xắn. Nhưng em thích nhất là nụ cười ấm áp của chị. Chị rất yêu thương em. Khi còn nhỏ chị thường nhường cho em đồ chơi đẹp. Những lúc có bài nào không hiểu, em thường nhờ chị giảng bài hộ. Thỉnh thoảng, chị còn là một nhà thiết kế thời trang - giúp em có được những bộ trang phục độc đáo vào những ngày cả gia đình đi chơi. Ở trường học, nếu có ai bắt nạt em, chị sẽ là người đầu tiên biết được, rồi ra tay giúp đỡ. Em và chị đã có nhiều kỉ niệm đẹp đẽ bên nhau.

Bài 93

“Bé bé bông bông hai má hồng”. Đó là tiếng hát của bé Cúc phương đang tuổi tập đi tập nói. Cúc phương là em của em.

Bé Cúc Phương có thân hình nhỏ nhắn, rất dễ thương. Bé thích mặc áo đầm. Bé có làn da trắng hồng, nõn nà. Nhìn bé ai cũng muốn ôm bé vào lòng mà hôn lên đôi má của bé.

Đầu bé hơi thon thả, nhỏ như trái xiêm, tóc đen và xoăn tròn. Đôi mắt to đen, tròn như hai hạt nhãn. Mũi bé hơi cao và cái miệng chúm chím rất dễ thương. Chân mày dài, mờ mờ cong cùng với đôi môi đỏ như có ai thoa son. Đôi cánh tay tròn như ống chỉ đầy nguyên. Bàn tay, bàn chân năm ngón mũm mĩm xinh xinh. Em thích cầm đôi bàn tay bé vỗ vào má em lúc em bế bé.

Cúc Phương là niềm vui của gia đình em. Em mong bé chóng lớn để dẫn bé đến trường.

Bài 94

Em trai của em tên là Lâm. Năm nay em năm tuổi và đang học lớp mẫu giáo lớn của một trường mầm non gần nhà. Khuôn mặt tròn với hai chiếc má phính khiến em trông rất đáng

yêu. Đôi mắt đen láy, to tròn như hai hạt nhãn. Chiếc môi nhỏ xíu, lúc nào cũng mỉm cười với em.

Em trai em rất ngoan ngoãn. Khi ở nhà, em đã biết tự ăn cơm, thay quần áo. Mỗi khi rảnh rỗi, em thường dạy Lâm đánh vần các chữ cái. Lâm là một cậu bé rất thông minh. Thỉnh thoảng, Lâm còn giúp đỡ em một vài công việc trong nhà như: nhặt rau, quét nhà, phơi quần áo... Em tin chắc rằng khi lớn lên Lâm sẽ là một chàng trai vô cùng tuyệt vời.

Bài 95

Ngay sát nhà em là nhà bác Hòa. Bác Hoà là hàng xóm thân thiết nhất của gia đình em. Năm nay, bác bốn mươi tuổi. Bác là giáo viên trường trung học cơ sở Cát Linh. Có lần đi xa về, bác cho em quyển truyện. Tuy món quà nhỏ nhưng đó là quyển truyện hay nhất mà em từng đọc. Bác có dáng người cân đối, da ngăm đen, khuôn mặt đôn hậu. Bác rất yêu quý trẻ em trong xóm. Thỉnh thoảng, bác kể chuyện cho chúng em nghe. Có lần, sang nhà bác chơi chẳng may em làm vỡ lọ hoa. Em xin lỗi bác nhưng bác không trách em mà căn dặn: “Lần sau cháu phải cẩn thận hơn nhé!”. Bác quả là người nhân hậu. Em coi bác như người thân trong gia đình.

Bài 96

Mùa hè năm nay gia đình em chuyển đến nơi ở mới. Người hàng xóm đầu tiên mà em quen là chị Diệp. Chị có dáng người cao cao. Mái tóc của chị dài và luôn được tết gọn gàng. Chị rất vui tính. Mỗi khi chị cười để lộ chiếc răng khểnh trông thật duyên. Buổi chiều nào chị cũng sang nhà em chơi. Lúc đầu em còn rất ngỡ ngàng nhưng nhờ có chị nên em đã làm quen được với rất nhiều bạn mới. Rồi chị dẫn em ra nhà văn hóa, sân chơi, vườn hoa. Em rất vui được làm bạn với chị Diệp.

Em mong chị Diệp mãi mãi ở gần nhà em.

Bài 97

Cô Thanh là người hàng xóm thân thiết của nhà em. Cô hai mươi bảy tuổi. Cô là giáo viên dạy lớp một trường Tiểu học Kim Đồng. Vì cô nổi tiếng là một giáo viên dạy giỏi cấp thành phố nên rất nhiều bố mẹ học sinh tin tưởng và gửi con mình vào học lớp cô. Cô Thanh rất hiền và dịu dàng, cô thường sang dạy em Ngọc học bài và cho hai chị em bánh kẹo, đôi lúc cô cũng giúp mẹ em nấu ăn và các việc khác. Gia đình em coi cô như một thành viên trong gia đình mình.

Bài 98

Gần nhà em có một chị hàng xóm mà em rất quý mến. Chị năm nay khoảng hai mươi tư tuổi. Chị Hiên là một cô giáo rất hiền hậu. Chị có dáng người thanh mảnh, cao và hơi gầy. Những lúc em có bài khó, em thường chạy sang nhờ chị giảng bài cho. Chị giảng bài rất dễ hiểu. Chị thường nhắc nhở chúng em cần phải: “Nghe lời bố mẹ, học giỏi và ngoan ngoãn.”

Chúng em rất yêu quý chị Hiên, Chị Hiên cũng rất quý em như quý người em ruột của mình.

Đề: Viết một đoạn văn ngắn kể về một cảnh đẹp mà em biết

Bài 99:

Hồ Gươm là địa điểm bao gồm những cảnh đẹp khác nhau như cầu Thê Húc, Tháp Rùa, Đền Ngọc Sơn, Tháp bút, Đài Nghiên. Bước vào ấn tượng đầu tiên của em là quang cảnh xanh tươi của hồ hiện lên trước mắt, bên bờ hồ là những hàng liễu xanh yêu kiều duyên dáng rủ mái tóc xanh xuống mặt hồ soi bóng mình. Mặt hồ là sự hòa hợp giữa màu xanh của nền trời thu trong vắt cùng màu xanh của cây cối đang soi bóng mình ven bờ. Bắc ngang dòng sông là cầu Thê Húc, cầu sơn màu đỏ cong cong như con tôm nối giữa bờ bên này và đến Ngọc Sơn. Ngay trước cổng vào đền là một cây đa cổ thụ trông rất nghiêm trang cổ kính. Đứng trên cầu Thê Húc nhìn ra xa một chút giữa hồ là Tháp Rùa, tường rêu cổ kính. Tháp được xây trên gò đất, cỏ mọc xanh um. Hồ Gươm thật đẹp so với tưởng tượng của em, một nét đẹp cổ kính mà bí ẩn, nó thu hút sự tò mò của con người. Hàng ngày có rất nhiều khách du lịch bốn phương đến nơi đây để chiêm ngưỡng nét đẹp văn hóa của Việt Nam, em tin rằng khi họ đặt chân và ngắm nhìn nơi đây, ai cũng phải trầm trồ trước bề dày lịch sử ẩn chứa trong những bức tường quần rêu phong và vẻ đẹp nghiêm trang cổ kính ấy.

Bài 100:

Trong kì nghỉ hè vừa rồi, em không khỏi ngớ ngàng trước vẻ đẹp của cụm danh thắng Tràng An, Bái Đính ở Ninh Bình. Buổi sáng hôm đó, bầu trời quang đãng, đặt chân đến Tràng An, em vui thích ngắm nhìn cảnh sông nước trong xanh, cây cối mọc xanh tốt trên những đỉnh núi hùng vĩ, cao ngút trời. Bơi thuyền trong vùng nước ấy, em trông thấy bao chú dê núi nhìn mọi người ngơ ngác hay từng đàn vịt trời lặn ngụp. Chiếc thuyền đưa em và gia đình tới những hang động ảo huyền. Nhũ thạch lung linh dưới ánh đèn

mờ, hơi nước ngưng tụ tạo cảm giác lạnh lạnh, khoan khoái. Sau đó, đoàn du lịch của em tới khu du lịch văn hóa Bái Đình. Khoảng không gian rộng lớn của kiến trúc khiến em choáng ngợp. Đi dọc hành lang 500 bức tượng vị la hán bằng đá mỗi người một tư thế tạo ấn tượng mạnh mẽ với du khách. Tới cửa chùa, bao trùm lên tất cả là sự tĩnh lặng, trang nghiêm. Nơi đây được coi là quần thể ngôi chùa lớn nhất Đông Nam Á. Ai cũng thành tâm lễ tạ để tâm hồn được thanh thoi, cầu bình an, may mắn. Cụm di sản văn hóa thiên nhiên Tràng An, Bái Đình được UNESCO công nhận là di sản văn hóa thế giới với thiên nhiên hùng vĩ tráng lệ vừa hoang sơ, bí ẩn vừa thơ mộng cùng dòng nước uốn quanh các hang động. Lúc ra về em còn lưu luyến mãi nét đẹp của cảnh và của con người.